

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

אגי פרידמן

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד ברק בר שלום

נ ג ד

1. צבי שיסל

הנתבעים

2. פטקה (פטקה) בן יהודה

3. העמותה להנצחת המשורר "יב"י"

4. חיים רוזנבלוט

ע"י ב"כ עו"ד כוכבי שמש

1

פסק דין

2

3

1. כללי

4

5

6

7

8

9

2. הצדדים

10

11

12

13

14

15

16

17

3. מעט על יב"י

18

19

20

21

22

23

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 בדעותיו היה יב"י אנרכיסט, בז לממסד, איש בעל פנים רבות, אוהב אדם. יב"י חי בצניעות,
2 והתפרנס מכתבת שירים שפורסמו בטור קבוע מדי יום שישי בעיתון "הארץ". הוא גם הוציא
3 ספרוני שירה שנושאים השלום, השוויון, מאבק הפועלים ואהבת הארץ. בין חבריו ומכריו של יב"י,
4 היו התובעת, שיסל, והשחקן חיים טופול.

5

6 **4. עיקר האירועים נשוא התביעה**

7 סמוך לאחר פטירת יב"י, נולד הרעיון להנציח את זכרו בדרך זו או אחרת. יוזמת הרעיון הייתה בתו
8 של פטקה, קרן טורונבסקי (להלן: "קרן"), הגם שהקשרים בין יב"י לבין משפחתו ואחיו פטקה, היו
9 רופפים. פטקה פנה אל התובעת אשר הכירה את יב"י, על מנת שתערוך ספרוני שיריו של יב"י
10 תמורת הסך של 50,000 ₪. בהמשך, לאחר האזכרה ביום השנה הראשון לפטירתו של יב"י, הומרה
11 היוזמה של עריכת ספר שירים, בהפקת סרט תיעודי על חייו של יב"י. בתחילת הדרך, גויסו התובעת
12 ושיסל למטרה האמורה. פטקה קיבל את הצעתה ויוזמתה של התובעת, להתקשר בשנת 2004 עם
13 חברת פילמינג בע"מ (להלן: "פילמינג"), העוסקת בהפקות סרטים, שתסייע בהפקת הסרט. ואכן,
14 פילמינג והפועלים מטעמה, נטלו חלק בשלבים הראשוניים של הסרט, ואף שלחו צלם שצילם את
15 האזכרה של יב"י, לצורך הסרט. במועד מסוים נותקו הקשרים עם פילמינג, ועשיית הסרט הושלמה
16 ללא מעורבות פילמינג.

17

18 במקביל, נעשו מהלכים באמצעות התובעת, לגייס תמיכות בסרט מקרנות ציבוריות, וביניהן "קרן
19 רבינוביץ" (להלן: "קרן רבינוביץ"), אך הדבר לא נשא פרי, למצער בתחילת הדרך.

20

21 הצדדים, קרי התובעת ושיסל פעלו בשיתוף פעולה הדוק להפקת הסרט והכנת התסריט, ובגדר זאת
22 בחירת המרואיינים, הכנת שאלות, קיום הראיונות, ונוכחות בראיונות. כך, במשך שלוש שנים, בין
23 שנת 2004 לבין שנת 2007, נעשו ההכנות לסרט, והצילומים התחילו בתחילת שנת 2007. התובעת
24 ערכה את הלוגינג של הסרט, קרי תמלול על פי טיים קוד, (להלן: "הלוגינג"), וכן ערכה ורסיה
25 מצומצמת של הסרט. בסמוך ליום 13.11.07, נפגשו כל בעלי התפקידים הראשיים בהפקת הסרט.
26 בין אלה, זיו קרשן שמונה כעורך (להלן: "קרשן"); התובעת, שיסל ואחרים, בחדר ההקרנה על מנת
27 לצפות בקטעים שערוכים עריכה ראשונית, הידועה בשמה הלועזי "Rough Cut" קרי "עריכה או
28 חיתוך גס" (להלן: "ראף קאט").

29

30 בין לבין, במהלך שנת 2007, מתקבלת הודעת קרן רבינוביץ על כי הוחלט לתת תמיכה לסרט בסך של
31 50,000 ₪. עוד בטרם זו ניתנת, נופלת מחלוקת בין הצדדים, בעטייה הפסיקה התובעת את פעילותה
32 בסרט.

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 כל צד תולה את הקולר במשנהו. נוכח המחלוקת, הודיעה התובעת לקרן רבינוביץ כי השיק שהוכן
2 לפקודתה כתמיכה לא יילקח. לטענתה הדבר לא היה ראוי מחמת הפסקת עבודתה בעשיית הסרט,
3 לגרסתה אם קרן רבינוביץ תחליט לתמוך בסרט, עליה להעביר את התמיכה לפטקה או לעמותה.
4 סופו של דבר המענק לא התקבל, תוך תרעומת גדולה של הנתבעים על התנהלותה זו של התובעת.

5

6 לעיצומם של דברים, הנתבעים שכרו ביום 23.12.07 את שירותיה של גב' חגית פורת, (להלן:
7 "פורת"), שעסקה בעיקר בעבודת תחקירנות. השלמות מלאכת הסרט הסתיימה, והוא הוקרן ביום
8 14.12.08 בהקרנת בכורה בסינימטק בתל אביב. בהמשך, הוקרן הסרט במקומות נוספים, ביניהם
9 בפסטיבל הבינלאומי לקולנוע דוקומנטרי ביום 15.5.09.

10

11 ברשימת הקרדיטים של הסרט מופיעים שיסל כבמאי, פטקה ושיסל כמפיקים, שיסל וקרשן
12 כתסריטאים, קרשן כעורך, ואילו התובעת מופיעה כ"תחקירנית ומראיינת".

13

14 בעקבות מכתב ב"כ התובעת לנתבעים מיום 10.5.09, כי הם מפריס את זכויות התובעת, התראיינו
15 האחרונים באתר "וואלה". במסגרת הראיון, נאמר על ידי שיסל כי התובעת: "צריכה טיפול
16 פסיכיאטרי או שהיא נוכלת"; פטקה אמר בין היתר כי התובעת: "לא עשתה כלום בסרט" וכי היא
17 "נוכלת בינלאומית". רוזנבלוט אמר כי התובעת היא: "תחקירנית והיא קצת לוקו" (כל אלה, להלן:
18 "האמירות").

19

20 לאחר שהנתבעים המשיכו לכפור בטענות התובעת באשר לזכויותיה בסרט, היא הגישה את התביעה
21 נשוא פסק הדין.

22

23 **5. עמדת התובעת בקליפת האגוז**

24 התובעת טוענת כי בשנת 2004 פנה אליה פטקה, לאור היכרותה עם יב"י, וביקש ממנה להפיק סרט
25 להנצחת זיכרו של יב"י, שיוקרן באזכרות משפחתיות לזכר המנוח. לעמדת התובעת הוסכם בינה
26 לבין פטקה, כי עבור עבודתה היא תהא זכאית לשכר עבור "סרט דוקומנטרי" כנקוב בתעריף
27 המינימום המקובל באיגוד התסריטאים בישראל, שעל חבריו היא נמנית (להלן: "התעריף"). עם
28 תחילת העבודה, היא הגיעה לידי מסקנה כי הסרט עשוי לעניין קהל רחב, ומעבר לייעוד המקורי,
29 ומשכך היא גיבשה קונספט של סרט דוקומנטרי על חייו של יב"י. לאחר עריכת התחקיר הראשוני,
30 היא נפגשה עם שיסל, שהחזיק חומרים שונים על יב"י, וביקשה לקבלם לצורך הסרט. האחרון נאות
31 למסרם לה, ואף הציע לסייע בידה בהפקת הסרט. לדבריה, הוסכם בינה לבין שיסל ועל דעת פטקה,
32 כי שניהם יפעלו במשותף למלאכת הסרט, כאשר שיסל יקבל את הקרדיט כבמאי והיא תקבל את
33 הקרדיט של תסריטאית. התובעת מרחיבה אודות פועלה בקשר עם הסרט, כך היא מתארת את
34 חלקה ביוזמה ליצור את הסרט, הפיתוח והגיבוש של הרעיון, התפיסה של הסרט, כתיבת התסריט,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 עריכת ראיונות, עבודת הבימוי ועד שלבים מתקדמים ביותר של הוצאת הסרט לפועל. התובעת
2 טוענת כי ערכה עבודת תחקיר מקיפה שכללה איסוף חומר רב מארכיונים, נפגשה עם אנשים שונים
3 שהכירו את יב"י, תאמה פגישות, הכינה שאלות, בחרה את הדמויות ואת הסצנות, את חלוקת
4 החומר לנושאים ואירועים מרכזיים בחייו של המנוח, כתיבת הסינופסיס והסקיצות, עריכת הלוגינג
5 ועוד.
6
7 לעמדתה, לאחר ניתוק הקשר עם פילמינד, בעקבות סירוב פטקה לשלם את שכרה של פילמינד,
8 כטענתה, היא שקלה להפסיק את עבודתה בסרט. עם זאת, נוכח הפצרות של שיסל, פטקה וקרן,
9 ומתוך תחושת מחויבות, היא המשיכה את פועלה חרף העדר המעורבות של פילמינד, ותוך סיוע של
10 שיסל, כאשר פועלו של פטקה התמצה בהסעת התובעת לאתרי הצילום.
11
12 התובעת טוענת כי דרשה מפטקה במהלך השלבים המתקדמים של ההפקה את שכרה המוסכם לפי
13 התעריף, שעמד באותה עת על סך של 46,800 ₪ בצירוף מעמ, אך הוא נמנע מלעשות כן, ולא שילם
14 לה דבר למעט מקדמה בסך 1,000 דולר.
15
16 בהמשך, ולאחר שהסרט היה בשלבים מתקדמים ביותר, דחקו הנתבעים שלא כדין את רגליה מהליך
17 העשייה, והיחסים בין הצדדים על שרטון. לעניין זה טוענת התובעת כי פטקה הפר את המוסכם שעה
18 שלא שילם את שכרה המוסכם, על כי גרמו לה להפסיק את עבודתה בסרט, ללא סיבה עניינית לכך,
19 ומנעו ממנה להמשיך צילומים עם מרואיינים שבחרה כמו דני קראוון, פרופ' דן מירון, איתן הבר
20 ואחרי. לעמדתה, באותו שלב היה הסרט עשוי למעשה, וכל שנותר הוא עריכה. נוכח היחסים
21 העכורים בין הצדדים, היא בחרה לנתק מגע עם הנתבעים.
22
23 התובעת גורסת כי שיסל ופטקה הוציאו ממנה בעורמה את החומרים שהיו ברשותה, וכי פניותיה
24 לקבלם חזרה, עלו בתוהו.
25
26 באקראי, נודע לתובעת לטענתה, כי ביום 26.12.08 תתקיים הקרנת בכורה של הסרט בסינימטק בתל
27 אביב, מבלי שהוזמנה לאירוע. בהמשך, ולאחר התערבות של מקורבים, ומשהובטח לה כי הנתבעים
28 התחייבו להסדיר איתה את מלוא המגיע לה, היא הוזמנה להקרנת הבכורה. לגרסתה, היא נדהמה
29 עת שצפתה ברשימת הקרדיטים שמופיעה בסרט, כי לשיסל ניתן הקרדיט של במאי ראשי, פטקה
30 ושיסל הוצגו כמפיקים, הקרדיט בגין התסריט ניתן לשיסל ביחד עם זיו קרשן, ואילו היא הוצגה רק
31 כתחקירנית ומראיינת. בהמשך, הוצג הסרט במקומות נוספים מבלי שבפרסומים המוקדמים היה
32 איזכור לפועלה ומבלי שניתן לה קרדיט, בניגוד למגיע.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 לעמדתה, הסרט הוא "יצירה" המוגנת על פי חוקי זכויות יוצרים, כי היא בעלת הזכות המוסרית
2 ביצירה כתסריטאית, וכי מעשי הנתבעים מהווים פגיעה בזכויותיה. עיקר הפגיעה הוא אי ציון שמה
3 כתסריטאית ברשימות הקרדיטים לעומת הצגת שמם של הנתבעים כיוצרי הסרט, הן בסיומת הסרט
4 והן בפרסומים לסרט והאזכורים שניתנו לו בטרם הקרנתו. לפיכך נטען כי מעשי הנתבעים מהווים:
5 הפרה של זכויות יוצרים, עוולה של גניבת עין ותיאור כוזב, הסגת גבול במיטלטלין, שקר מפגיע ועוד.
6 בנוסף נטען כי הופרה ההסכמה לשלם לה את שכרה המוסכם, וכי יש בדברי הנתבעים בראיונות
7 לכלי התקשורת משום הוצאת לשון הרע כלפיה.

8

9

התובעת עתרה ליתן לה את הסעדים הבאים:

10 ליתן צו מניעה האוסר על הקרנת הסרט אלא אם תתוקן רשימת הקרדיטים באופן שהתובעת תוצג
11 כיוצרת הסרט. להצהיר כי התובעת הינה התחקירנית, התסריטאית המפיקה בפועל והיוצרת
12 הראשית או המשותפת של הסרט ובעלת זכויות היוצרים בו. לחייב את הנתבעים ליתן חשבונות
13 באשר להיקף ההכנסות מהסרט. לחייבם לשלם פיצוי סטטוטורי בגין ההפרה, וכן לחייבם בתשלום
14 השכר המוסכם שלטענתה גדל בהסכמה בהמשך, נוכח העבודה הרבה, לסך של 90,000 ₪, וכן החזר
15 הוצאות. עוד נתבעו הנתבעים לשלם פיצוי סטטוטורי בגין הוצאת לשון הרע בסך של 100,000 ₪, וכן
16 לפרסם התנצלות על האמירות.

17

18

6. גרסת הנתבעים בקוף המחט

19 לעמדת הנתבעים, הקשר בין הצדדים החל במפגש בין התובעת לבין קרן, בתו של פטקה, סמוך
20 לפטירתו של יב"י, כאשר באותה עת דובר על כך שהתובעת תערוך ותדפיס ספרוני שירה של יב"י.
21 הרעיון בדבר הפקת הסרט נולד רק באזכרה לשנה הראשונה לפטירת יב"י.

22

23 הנתבעים טוענים כי התובעת התנדבה לשמש כתסריטאית ללא שכר. לעמדתם התובעת הציגה
24 עצמה כבעלת כישורים בגיוס תרומות למימון סרטים, וכי היא מכירה גורמים בתחום. לדידם של
25 הנתבעים, בין פטקה לבין התובעת הוסכם כי אם התובעת תצליח לגייס כספים מקרנות עידוד, היא
26 תקבל תמורה יחסית לגודל התמיכות. פטקה שילם לתובעת סך של 1,000 דולר. חרף מצגי התובעת,
27 לא צלחו ניסיונותיה לגייס תמיכות והליכי ההפקה נעצרו.

28

29 בהמשך, ניסה פטקה להתרים בני משפחה וחברים, והציע לשיסל להפיק סרט מצומצם בהתנדבות,
30 והאחרון הסכים. במעורבות ועידוד של חיים טופול, הנמנה כאמור על ידידיו של יב"י, נוסדה
31 העמותה. התובעת הציעה את עזרתה בהפקת הסרט, ואף זאת בהתנדבות, ומסרה את החומרים
32 שהיו ברשותה, וכן הבטיחה לכתוב תסריט בהקדם.

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 הסרט מתחיל להתוות, כאשר התובעת משמשת כתחקירנית ומתאמת עם המרואיינים את מועדי
2 הצילום. את השאלות למרואיינים מכינים התובעת ושיסל, כאשר האחרון מנהל את ההפקה, בוחר
3 וקובע את מקום הצילומים, בוחר את אנשי הצוות, את ימי הצילום, קובע את השכר עבור הצילוד,
4 התאורה וההקלטה. שיסל מביים את הסרט, עובד עם הצלם, יושב מול המוניטור, נותן הוראות
5 בימוי וכדומה. לעומתו, התובעת מראינת רק חלק מהמרואיינים, וגם זאת תוך מעורבות והתערבות
6 של שיסל, שאף מראיין חלק מהמרואיינים האחרים. בהמשך, מעביר שיסל לתובעת העתקים של
7 הקלטות המצלמות על מנת שתעשה את "הלוגינג", תרכז את התכנים, ולאחר מכן תכין את
8 התסריט. חרף האמור, כל שעשתה התובעת הוא רק הלוגינג, והחשוב מכל, התסריט לא הוכן על
9 ידה. בנסיבות אלה, הועברו דפי הלוגינג לקרשן, ששימש העורך והשותף לתסריט.
10
11 לעמדת הנתבעים, בין התובעת לבין שיסל התגלעה מחלוקת באשר לתסריט. התובעת ביקשה לערוך
12 סרט דוקודרמה שבמרכזו ישוחחו טופול, שיסל והתובעת על פי דיאלוגים שהתובעת תכתוב מראש
13 תוך שיבוץ ראיונות, וקטעים ארכיוניים על יב"י, ואילו שיסל עמד על הרעיון המקורי של תסריט
14 פשוט, שבו יב"י במרכז הסרט. מחלוקת זו, גרמה להתדרדרות ביחסי הצדדים, כאשר בנוסף לה
15 התברר לנתבעים שהתובעת לא משלימה את התסריט. בנסיבות אלה, עזבה התובעת את המלאכה,
16 והנתבעים נאלצו לשכור את שירותיה של פורת שעמלה להשיג את כל החומרים מהארכיונים הרבים
17 לצורך הסרט.
18
19 הנתבעים מלינים על התנהגות התובעת אשר מנעה את קבלת התמיכה מהקרן, וכל ניסיונות
20 הנתבעים לשכנע את הקרן להעביר את כספי המענק לא הועילו, שכן הבקשה הוגשה על שמה של
21 התובעת.
22
23 הנתבעים מכחישים כי לתובעת זכויות כלשהן בסרט. לדידם, מלאכתה של התובעת הסתכמה
24 בהיותה תחקירנית בלבד, הגם שלא ניתן לשלול שאם היא הייתה ממשיכה לקחת חלק בעשיית
25 הסרט, היה ניתן לה קרדיט נכבד יותר. בהקשר זה מוסיפים הנתבעים וטוענים כי הלוגינג שעשתה
26 התובעת, הינה עבודה של תחקירנית או של עוזר עריכה ותו לא, וכי אינה מגיעה לרמה של תסריט.
27
28 הנתבעים מכחישים שהובטחה לתובעת תמורה כספית עבור עבודתה, שכן הוסכם על עבודה
29 בהתנדבות, ללא תשלום בצידה.
30
31 באשר להוצאת לשון הרע, טוענים הנתבעים כי בפרסומים המדברים בעד עצמם, אין משום לשון
32 הרע, כי כזו לא משתמעת מהאמירות, כי אין בהם כדי להשפילה בעיני הבריות, וכדומה. מכל מקום
33 גם אם יש בהם משום עוולה, אזי עומדות להם ההגנות בדיון, וכי עשו את שעשו בתום לב. עוד נטען

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 שיש להתחשב בהקלות הקבועות בדין, כי מדובר במעשה של מה בכך, וכן שקיים אשם תורם של
2 התובעת בנוק שנגרם לה כתוצאה מהאמירות, ככל שנגרם.

3

4

7. הראיות

5

כל צד הגיש שלל ראיות לתמיכה בגרסתו.

6

7 **התובעת:** הגישה תצהיר עב כרס שלה, ולו נספחים רבים. כן הגישה התובעת תצהיר של מר אריה
8 אבנרי, (להלן: "אבנרי"), שהצהיר על היכרותו רבת השנים עם התובעת כמי שידועה ביושרה,
9 במקצועיות שלה, אמינותה וכדומה. לעמדת אבנרי, פעלה התובעת באינטנסיביות רבה ליצירת
10 הסרט, תוך שהוא מפרט את העשייה של התובעת בסרט. מצהירה נוספת היא הגב' חנה ברק
11 (להלן: "ברק"), שהכינה סרט תיעודי על התובעת, והיכרותה עם התובעת היא עמוקה. ברק הצהירה
12 על ידיעתה באשר למעורבות הרבה של התובעת בהליכים השונים של הסרט, לרבות ההסכמות בנוגע
13 לשכרה של התובעת. בצד אלה, הגישה התובעת חוות דעת של מומחה, מר אילן מוסקוביץ', שהינו
14 קולנוען מפיק ויוצר סרטים במשך עשרות שנים, לרבות סרטים תיעודיים (להלן: "המומחה").
15 לעמדת המומחה, נטלה התובעת חלק מהותי ומרכזי ביצירת הסרט. לעמדתו, מכלול עבודתה של
16 התובעת מגיע לכדי יצירה, המזכה אותה בקרדיט של יוצרת משותפת של הסרט. המומחה גם
17 התייחס לשכר הראוי המגיע לתובעת מעבר ליצירת התסריט. כן העידה התובעת את מר עמוס שוקן,
18 עורך עיתון הארץ, שכתב את המסמך ת/1, בו פירט את המעורבות שהייתה לתובעת בהשתתפותו
19 בסרט, לרבות הראיון שהתובעת קיימה איתו והמופיע בסרט, שהתבסס על התחקיר המוקדם
20 שקיימו השניים.

21

22 **הנתבעים:** כל אחד מהנתבעים הגיש תצהיר. בנוסף הוגשו תצהירים של קרן, של חיים טופול, של
23 קרשן ושל פורת. עוד הוגש תצהיר של מר אליעזר הוז, שביים הפקות שונות (להלן: "הוז"). הוז
24 הצהיר על היכרותו העסקית עם התובעת, שהיא לטענתו חסרת כישורים, התגלתה כמי שנעדרת
25 מהעבודה, נטלה כספים שלא כדין, והתנהלה באופן בלתי ראוי. העד טען בחקירתו כי מכתב
26 ההמלצה שניתן לה על ידו, אינו משקף נכונה את התנהלותה. תצהיר נוסף ניתן על ידי הגב' נועה
27 שיסל, רעייתו של שיסל, (להלן "נועה") שהצהירה על הקשר האישי עם יב"י, לרבות העובדה
28 שסעדה אותו בימיו האחרונים. נועה הצהירה כי לתובעת אין היכרות וניסיון מקצועי כקולנועית,
29 וזאת בין היתר, לאור המומחיות של נועה בתחום הקולנוע ומהנימוקים שבתצהירה. בנוסף לאלה,
30 העיד גם רז חזון, מבלי שהגיש תצהיר.

31

32

8. המחלוקות

33

בין הצדדים מספר מחלוקות הדרושות להכרעה:

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 8.1 שכר התובעת

2 האם סוכם עם התובעת כגרסתה שהיא תהיה זכאית לשכר עבור עבודתה, או כגרסת הנתבעים דובר
3 על עבודה בהתנדבות, ושאינן שכר בצידה. בהנחה וכן, מה השכר המוסכם. ככל שכך יוכח, יהיה
4 מקום לבחון האם התובעת ביצעה את עבודתה, ובאופן המזכה אותה בקבלתו, במלואו או בחלקו.

5

6 8.2 חלקה של התובעת בסרט

7 לעניין זה יהיה מקום להכריע בין גרסאות הצדדים באשר להסכמה בדבר התפקיד של התובעת
8 במלאכת הכנת הסרט, ומה בוצע בפועל על ידה, כמו גם האם יש בכך כדי לזכות אותה בקרדיט עבור
9 העשייה. עוד יהיה לברר את זכאות התובעת לקרדיט עבור ביצוע חלקה וכן האם יש להכיר בעשייתה
10 כמוגנת על פי דיני זכויות יוצרים.

11

12 ככל שייקבע שהייתה הפרה של זכויות התובעת, יהיה מקום לבחון את הסעדים המגיעים לה בגין
13 ההפרה.

14

15 8.3 הוצאת לשון הרע

16 האם האמירות של הנתבעים או מי מהם, מהווים לשון הרע, האם קיימת הגנה, והפיצוי המגיע
17 לתובעת, אם מגיע.

18

19 8.4 שלילת המענק של הקרן

20 בשולי הדברים, יהיה מקום ליתן את הדעת גם לשאלה האם נהגה התובעת כשורה עת סירבה לקחת
21 את ההמחאה שהוכנה על ידי קרן רבינוביץ לתמיכה בסרט.

22

23 אדון במחלוקות כסדרן:

24

25 9. ההסכמה באשר לשכר התובעת

26 לאחר בחינת הראיות ושמיעת מכלול העדויות, הגעתי לידי מסקנה לפיה הוסכם בין התובעת לבין
27 פטקה, כי התובעת תהא זכאית לשכר לפי התעריף. שלל ממצאים תומכים במסקנה זו, ואציין את
28 העיקריים שבהם:

29

30 אפתח במכתבו של פטקה לתובעת מיום 17.1.08, ת/7. מועד המכתב הוא לאחר שהצדדים הסתכסכו
31 והתובעת הפסיקה את פעילותה בסרט. במכתבו, מציין פטקה בין היתר, כי הוא מצר על האופן בו
32 הסתיימו היחסים בין הצדדים, הוא מבקש מהתובעת כי תשיב מספר דברים, וכן תמציא לו כלשונו:
33 **"קבלה מסודרת על ה-1,000 דולר שקיבלת על החשבון".**

34 (ההדגשה אינה במקור-א.א.)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 ממכתב פטקה עולה כי התשלום ששולם לתובעת, עת תחילת הפקת הסרט, היה אפוא רק מקדמה.
 2 לו היה זה שכר סופי, לא היה כותב פטקה שהתשלום ניתן "על החשבון". ודאי נכון הדבר שעה
 3 שהמכתב נשלח לאחר פרוץ הסכסוך, והדעת נותנת שפטקה לא היה מודה ששולמה רק מקדמה, אם
 4 לא כך היה מוסכם. מכאן מתבקשת מסקנה חד משמעית, כי בין הצדדים הוסכם על שכר, וכי
 5 התשלום בסך 1,000 דולר היה רק על חשבון אותו השכר המוסכם שישולם לתובעת. אציין כי
 6 לפטקה לא הייתה תשובה עניינית לפשר האמור במכתבו לפיו מדובר בתשלום מקדמה, והסברו כי
 7 התשלום היה "שי לחגי", בתשובתו מספר 9 לשאלון (נ/א/1), אינו ממין העניין, והתנגדות שהעלה ב"כ
 8 הנתבעים בחקירה הנגדית בעת שפטקה נשאל על כך, הייתה התנגדות סרק, שלא הועילה שכן לא
 9 היה לפטקה הסבר משכנע מדוע כתב את שכתב.
 10
 11 טענת הנתבעים ופטקה בכללם לפיה השכר היה מותנה בכך שהתובעת תשיג תמיכות מהקרנות,
 12 אינה נראית בעיני. לעניין זה, המכתב נשלח כאמור לאחר הפסקת עבודת התובעת ושעה שכבר ברור
 13 שהתובעת לא תגייס תמיכות לסרט. משכך, מכתבו של פטקה שמדובר בתשלום על חשבון אינה דרה
 14 בכפיפה עם הטענה לפיה התשלום היה מותנה בקבלת תמיכה, שאם כך, מצופה היה שפטקה ידרוש
 15 מהתובעת את החזר המקדמה, שכן תמיכה לא התקבלה. זאת ועוד, לאחר שהתברר לפטקה הקושי
 16 שבמכתבו הוא החל לספק הסברים קלושים, כגון שייתכן והמכתב מזויף או כי לא נשלח על ידו.
 17 הסברים אלה תלושים מהמציאות שכן על קיומו של המכתב, ת/7, גילו הנתבעים עצמם בתצהיר
 18 גילוי המסמכים מטעמם. גם הטענה בסיכומים לפיה ת/7 לא נשלח, טוב היה אם לא הייתה מועלית,
 19 שכן המקום להעלותה היה בשלב החקירה ולא לראשונה בסיכומים. סופו של דבר, פטקה נאלץ
 20 להודות שאין בפיו הסבר למה שכתב (עמ' 128 שורה 7).
 21
 22 טעם נוסף למסקנתי הוא מוצג 3 לתצהיר התובעת, שהינו פקס שנשלח על ידי התובעת לקרן ביום
 23 8/5/07. במכתב מציינת התובעת לקרן:
 24 **"מצ"ב תעריפוני איגוד הבמאים והתסריטאים, שאביך ביקש ממני להשיג ולפקס לו".**
 25
 26 לפקס צורפו עמודי התעריף תוך הדגשה של התובעת על הפרטים הרלוונטיים, ובהם פרט 11, שהינו
 27 התעריף עבור סרט דוקומנטרי הכולל תסריט בסך של 39,360 ₪ וכן פרט עבור "תסריט מקורי
 28 דרמתי כולל דוקו דרמה" בסך של 46,800 ₪. קרן נשאלה על המכתב (ע' 95 שורה 4-3), ושוב חרף
 29 התנגדות סרק, אחת מני רבות שלטעמי טוב היה אם לא היו מועלות, שכן יש באלה, גם להוות
 30 תמרור אזהרה לעדים, אישרה כי קיבלה את המכתב (עמ' 95 שורה 29).
 31
 32 אציין כי במשלוח התעריף כמו גם המכתב של התובעת שהתלווה אליו, יש כדי לשמוט את הקרקע
 33 תחת טענת הנתבעים לפיה הוסכם שהשכר יהיה מותנה בקבלת תמיכות. שכן, מה הקשר בין משלוח
 34 התעריף, לבין הצלחת התובעת לגייס כספים. לקרן לא היה הסבר לטענתה זו (עמ' 96 שורות 5-2).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 נתתי דעתי לטענת הנתבעים לפיה כל מי שעסק בהכנת הסרט עסק בהתנדבות, והדבר חל גם על
2 התובעת, אך אין בידי לקבל את הטענה:
3 ראשית, התברר כי לא מעט מאלה שלקחו חלק בסרט, לרבות מי שנטען כי החליפה את התובעת,
4 פורת, כמו גם קרשן וחזון, קיבלו שכר. כך למשל העיד קרשן כי "קיבלתי תשלום" (ע' 86 שורה 13).
5
6 שנית, התברר שאין ממש בטענת הנתבעים לפיה סוכם עם התובעת שהיא תעבוד בהתנדבות כמו כל
7 יתר חברי העמותה, שכן העמותה הוקמה כשנתיים לאחר המועד בו הוסכם על שכר התובעת (קרן
8 עמ' 96 שורות 20-26).
9
10 שלישית, הטענה האמורה הועלתה על ידי הנתבעים רק סמוך להגשת התביעה ולא קודם. הדעת
11 נותנת שאם כגרסת הנתבעים הייתה הסכמה לפיה התובעת תעבוד בהתנדבות, הם היו מעלים את
12 הטענה סמוך לאחר שקיבלו דרישה בכתב מאת באי כוחה של התובעת, אך כזאת לא עשו. לא כל
13 שכן נשלחו לנתבעים שלושה מכתבי אתראה ובהן הועלתה הטענה, ולא היה בפי פטקה הסבר מדוע
14 לא טרח להשיב כי לא סוכם על שכר המגיע לתובעת, וזאת לאחר שאישר כי קיבל לפחות את אחד
15 מכתבי ההתראה (עמ' 124 שורות 31-28, עמ' 135 שורה 1). כבישת הנתבעים את טענתם לפיה לא
16 סוכם עם התובעת על שכר, הימנעות ממענה למכתב ב"כ התובעת בעניין, והעלאת הטענה לראשונה
17 בכתב ההגנה, מקשה על קבלת גרסתם זו.
18
19 יתרה מזאת, אבנרי העיד כי סמוך להקרנת הבכורה, הבטיח לו עו"ד כוכבי, בשם הנתבעים, כי השכר
20 המגיע לתובעת ישולם, והנתבעים לא השכילו לסתור את עדות אבנרי אשר גם בה יש לתמוך בגרסת
21 התובעת כי הוסכם לשלם לה שכר עבור עבודתה ואין מדובר בהתנדבות.
22
23 הנתבעים אף הודו כי סוכם עם התובעת על שכר של 50,000 ₪ עבור הפקת ספר שירים של יב"י. אין
24 חולק, גם לגרסת הנתבעים, כי עבודתה הצפויה של התובעת בסרט, היא בהיקף ניכר מזה של הפקת
25 הספר, ומשום כך הדעת נותנת שאם התובעת עמדה על קבלת שכר עבור הספר ולכך הסכים פטקה,
26 ולא ניתן כל טעם מדוע עבור הסרט הסכימה התובעת לעבוד ללא שכר.
27
28 באשר לשיעור השכר; נאמנים עלי דברי התובעת הנתמכים בנספח 3 לתצהירה, קרי התעריף שנשלח
29 לפטקה באמצעות בתו, כי הוסכם שהשכר יהיה לפי הקבוע בתעריף, לא כל שכן, התובעת ציינה
30 במפורש על גבי התעריף את הפרט ובו השכר הרלוונטי ולא הייתה הסתייגות.
31
32 לאור כל האמור, נקבע בזאת כי בין התובעת לבין פטקה סוכם כי התובעת תהיה זכאית לשכר בסך
33 של 11,700 דולר בצירוף מעמ, המחושב לפי "תסריט של סרט דוקומנטרי", הקבוע בתעריף.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 עם זאת, קבלת עמדת התובעת לפיה הוסכם על תשלום שכר עבור עבודתה, עדיין אינו מחייב את
2 המסקנה לפיה יש להשית על פטקה את תשלומי של זה. יש לבחון האם התובעת אכן ביצעה את
3 העבודה המזכה אותה בקבלת השכר המוסכם. שאלה זו תידון בהמשך, במסגרת הדיון בשאלת
4 ביצוע חלקה בסרט.
5

6 **10. ההסכמה בדבר תפקידה של התובעת בעשיית הסרט**
7 גם בפלוגתא זו נראית בעיני גרסתה של התובעת לפיה הוסכם בינה לבין הנתבעים כי היא תהיה
8 התסריטאית ושיסל יהיה הבמאי.
9

10 לעניין זה אף ניתן להסתפק בדברי שיסל בחקירה הנגדית (עמ' 142 שורות 22 ואילך):
11 "ש... הכוונה הייתה שאתה תהיה הבמאי של הסרט והתובעת תהיה התסריטאית, נכון?
12 ת. זאת היתה הכוונה. זאת היתה הכוונה (כך במקור-א.א.). אני רציתי מאד שהיא תהיה
13 התסריטאית".
14

15 בהמשך דבריו אישר שיסל, שכך ראה את חלוקת התפקידים, בינו לבין התובעת עד לשלבים
16 מתקדמים של הסרט, באומרו:
17 "כן, בוודאי. עד שלב מאוחר מאד. עד הראף-קאט, אמרתי". (עמ' 143 שורה 1).
18

19 למסקנה זו עיגון גם בראיות חיצוניות:
20
21 כך, במסמך הכוונות להצעת ההגשה לקרן רבינוביץ, של פילמיננד, צויינה רשימת בעלי תפקידים
22 מרכזיים בהפקת הסרט. ברשימה מופיעים רון אסולין כמפיק ראשי, שיסל כבמאי והתובעת
23 כתסריטאית. מסמך זה, הוא על דעת כל המעורבים לרבות הנתבעים, ומשכך יש לראות את האמור
24 בו, כמחייבים (מוצגים א4-ב לתצהיר התובעת).
25

26 גם לאחר שפילמיננד כבר לא הייתה מעורבת יותר בהפקת הסרט, הוצגה התובעת כתסריטאית. כך,
27 בבקשה לקבלת התמיכה מקרן רבינוביץ, מוצג 12 לתצהירי התובעת, נרשם על דף הכריכה: "סרטים
28 של צבי שיסל ואגי פרידמן". אמנם שיסל טען שלא ראה את המסמך בעת הגשתו לקרן רבינוביץ,
29 אך מתקשה אני לקבל את גרסתו שכן הדבר נוגד את עדותו לפיה הוא אישר את התקציב לכל
30 ההגשות של הסרט, והדעת נותנת שגם את זו שהוגשה לקרן לקבלת תמיכתה. מעל ומעבר, קרן,
31 שפעלה בשם פטקה ממשרדו, ששם נוהלה ההפקה, אישרה בעדותה כי היא הדפיסה את הבקשה
32 לקרן רבינוביץ (עמ' 100 שורות 19-20).
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 גם כלפי המשתתפים בסרט, קרי המרואיינים, הוצגה התובעת כתסריטאית. בהקשר זה אפנה למשל
 2 למכתב העמותה למאור בנימיני, עוזר ראש העיר תל אביב יפו מיום 15.7.07 (נספח 16 לתצהיר
 3 התובעת), בו נרשם כי התובעת היא התסריטאית ושיסל הוא הבמאי. בדומה, במכתבה של קרן
 4 לדוברת של אהוד ברק מיום 17.7.07 (נספח 17 לתצהיר התובעת), הוצגה התובעת כתסריטאית. ער
 5 אני לכך שקרן העידה שהיא שימשה רק כמדפיסה של המכתבים אשר הוכתבו לה על ידי התובעת,
 6 וזאת מתוך מגמה למזער את מודעתה לתוכן המכתבים. בהמשך לקו זה, אף העידה קרן כי היא לא
 7 ידעה אם התובעת היא מפיקה או תסריטאית (עמ' 98 שורות 27-28), אך אין בידי לקבל את גישתה
 8 של קרן. חזקה על קרן כי הייתה מודעת לתוכן המכתבים וכי הם שיקפו את הדברים כהוויתם, שכן
 9 אחרת הייתה קרן נמנעת מלהדפיסם, ולמצער מסתייגת מהכתרת התובעת בתפקידים לא לה. קרן
 10 אף הודתה כי אם הייתה סבורה שאין במכתבים כדי לשקף את פני הדברים כהוויתם, היא לא
 11 הייתה מדפיסה אותם (עמ' 99 שורות 1-4; עמ' 102 שורה 30 עמ' 103 שורה 1). גם אין בידי לקבל את
 12 טענת פטקה כי הוא לא הכיר את המכתבים דנן. שעה שההפקה מינתה את קרן לטפל בפניות
 13 האמורות בקשר עם הסרט, לא כל שכן, ההפקה בוצעה במשרדו של פטקה בבורסת היהלומים, ועל
 14 ידי בתו, חזקה שהוא הכיר את תוכן המכתבים, לא כל שכן, מדובר במספר לא מבוטל של מכתבים,
 15 ופטקה כמו גם יתר המעורבים, הכירו את תכנם וכן היו מודעים למעמדה של התובעת כתסריטאית.
 16
 17 מסתייג אני מטענת הנתבעים לפיה התובעת הוצגה במכתבים כתסריטאית וזאת רק לשם קבלת
 18 תמיכות מהקרנות, ומוטב היה שהטענה לא הייתה מועלית. האם רוצים הנתבעים לטעון, באמת
 19 ובתמים, כי הם בחרו להציג מצג שווא לפני שורת מוסדות ולפני מרואיינים שונים לפיהם התובעת
 20 היא תסריטאית, הגם שאין הדבר אמת, ולו רק לזכות בתמיכה של אותו גוף? זו טענה המטילה רף
 21 גבוה על הטוען, שלא הורם על ידי הנתבעים, לא כל שכן הטענה נגועה בחוסר תום לב בולט.
 22
 23 לפיכך, נדחית טענת הנתבעים לפיה אין לקבל את האמור במכתבים דנן, כאמיתות לתוכנם, בניגוד
 24 לגרסת הנתבעים.
 25
 26 בשולי הסעיף, מצאתי לנכון להדגיש כי המכתבים נכתבו שעה שצילום הסרט היה בעיצומו, ולאחר
 27 שפילמינד כבר לא הייתה בתמונה. אם באותה עת סברו הנתבעים או מי מהם כי התובעת אינה
 28 משמשת כתסריטאית, שומה היה עליהם להימנע מהצגת התובעת כתסריטאית, והצגתה ככזו,
 29 עומדת בעוכריהם.
 30
 31 לאור מסקנתי דנן, שומה עלי לבחון האם ההסכמה בין הצדדים בדבר תפקידה של התובעת
 32 כתסריטאית, אכן יצא אל הפועל.
 33
 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

11. האם ביצעה התובעת את עבודת התסריטאי?

1

2

3

דומני שזו עיקר המחלוקת בין הצדדים הדרושה להכרעה.

4

5 לצורך הכרעה בין גרסאות הצדדים, יש לברר מה נעשה על ידי התובעת, הלכה למעשה, בכל הנוגע

6 לסרט, והאם מה שנעשה הוא בגדר תסריט כגרסתה או שמא רק של תחקירנית ומראיינת, כעמדת

7 הנתבעים. לאחר מכן יהיה מקום לבחון האם הגרסה של הסרט, בין הוורסיה המצומצמת שהוכנה

8 על ידי התובעת, לבין גרסת הראף קאט, שסמוך לה פסקה מעורבות התובעת, הינה גם הגרסה

9 המהותית הסופית של הסרט, או שמא חלו שינויים בוורסיות השונות של הסרט, כך שקיים שוני

10 מהותי בין הגרסה הסופית לבין זו שהייתה עד לפעילות התובעת, המחייב את המסקנה שאין זהות

11 בין הגרסאות, ובהכרח שולל את ההכרה בתובעת כתסריטאית של הסרט.

12

13 11.1 עבודת תסריטאי ככלל

14 על מנת להכריע במחלוקת זו, נדרשתי לבחינה מקדמית, מה אמור לעשות תסריטאי של סרט

15 דוקומנטרי, בחבדל מסרט שאינו דוקומנטרי.

16

17 בהקשר זה אפנה לחו"ד המומחה מוסקוביץ, שהבהיר בחוות דעתו ובחקירתו, בפירוט רב, מהם

18 שלבי עבודת תסריטאי בסרט דוקומנטרי. לעניין זה ציין המומחה כי ישנן מספר דרכים לכתיבת

19 תסריט לסרט תיעודי, וקיימים מספר אפיונים המשותפים לכלל השלבים השונים בתסריטים של

20 סרטים תיעודיים, והם: גיבוש הרעיון והקונספט של הסרט, קיום תחקיר ראשוני, הכנת מסמך

21 הצהרת כוונות, תחקיר מפורט, היערכות לקראת הצילומים, צפייה ולוגינג, גרסת הראף קאט,

22 גרסאות עריכה, עריכה סופית. המומחה הבהיר בחוות דעתו, מה כולל כל אחד מהשלבים האמורים.

23 חוות דעת המומחה באשר למהותו של תסריט בסרט דוקומנטרי, נתמכת בעדויות התביעה, ובעיקר

24 התובעת עצמה.

25

26 הנתבעים, כזכותם, בחרו שלא להביא חוות דעת של מומחה מטעמם. כזכור, העדה נועה, רעייתו של

27 הנתבע שיסל, לה השכלה פורמלית, ידע וניסיון לא מועט בתחום ההסרטה, הגישה כאמור תצהיר גם

28 בהקשר המקצועי, בצד למידע עובדתי באשר להתרחשות האירועים. מבלי לגרוע בכישרונה

29 המקצועיים של נועה, אזי לטעמי לא ניתן לתת משקל של "מומחה" לעדותה. אמנם בדרך כלל יראה

30 בית המשפט בקשרים של המומחה עם בעל הדין שמטעמו הוגשה חוות הדעת של אותו מומחה, רק

31 לצורך משקלה של חוות הדעת האמורה ולא ימנע הכשרתה כראיה בהליך (ראה ע"א 9248/05 מתני,

32 מערכות תקשורת ואיתור בע"מ נ' מילטל תקשורת בע"מ (ניתן ביום 22.8.06)). הדבר נכון גם כאשר

33 מדובר במומחה העובד אצל בעל הדין שמגיש את חוות הדעת של עובדו, כאשר יש להניח שיש לו

34 עניין להגן על פעולות מעבידו (ע"א 208/65 יצחק יצחק נ' חברת החשמל לישראל בע"מ פ"ד יט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 3398-11-10 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 עם זאת סבורני כי התוצאה שונה שעה שמדובר במומחה, שהוא בן זוג של הנתבע, לא כל
 2 שכן הוא היה מעורב ולמצער מודע לאירועים נשוא התובענה, ולא ניתן להפריד בין עדותו באשר
 3 לעניינים העובדתיים הידועים לו מהכרות את המקרה, לבין מקצועיותו, עד שלא ניתן להכשיר את
 4 הגשת חוות הדעת מטעמו. העדה היא כאמור רעייתו של הנתבע שיסל, לה מעורבות אישית בהליך,
 5 עניין אישי בתוצאותיו, וכל אלה מונעים הימנה להיות בגדר מומחה אובייקטיבי.
 6
 7 לאחר ששמעתי את חקירתו של המומחה, את עדויותיהם של הנתבעים ושל העדים מטעמם, ומבלי
 8 להקל ראש בניסיונם וידיעתם, מעדיף אני את חוות דעת המומחה, ומאמץ את חוות דעתו בכל הנוגע
 9 לשלבי עבודת התסריטאי ויישומה על נסיבות המקרה, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר
 10 במומחה מטעם בעל דין. המומחה כמעט ולא נחקר בנושא זה, ותשובותיו היו קוהרנטיות וסדורות,
 11 ולא נמצאה סתירה שיש בה כדי לשמוט את הקרקע תחת חוות דעתו.
 12
 13 נתתי דעתי להתייחסות הנתבעים לחו"ד מוסקוביץ, וכאמור בין היתר בסעיפים 43-46 לסיכומיהם.
 14 לטעמי אין באלה כדי לשמוט את הקרקע תחת המשקל של חוות הדעת, ולקעקע את הטעמים עליהם
 15 הצבעתי לעיל, באשר לתמיכה של חוות הדעת בגרסת התביעה. איני מקבל את התיזה של הנתבעים
 16 לפיה הוטעה המומחה בנתונים שמסרה לו התובעת, כך באשר הראף קאט אינו פרי עבודת התובעת,
 17 שכן היא לקחה בו חלק, כמו גם שהתובעת הקדישה שעות רבות של צפייה בחומרים השונים.
 18
 19 אוסיף כי אין בידי לקבל את עמדת הנתבעים לרבות העד טופול כי לא הוכח תסריט לסרט, במיוחד
 20 שהאחרון אף טען שהתפלא כי ברשימת הקרדיטים של הסרט הופיע שמה של התובעת כתסריטאית
 21 (עמ' 104 שורות 23-30), באשר לטעמו לא היה כלל תסריט לסרט ולכן לא היה צריך להיות כלל
 22 קרדיט של תסריטאי. אזכיר כי עדותו אינה דרה בכפיפה עם העובדה שברשימת הקרדיטים של
 23 הסרט הופיעו שמותיהם של שיסל וקרשן כתסריטאים.
 24
 25 לאור מסקנה זו, עלי לבחון האם התובעת עמדה בנדרש מתסריטאי, קרי מילאה אחר השלבים
 26 השונים בהתאם למתווה של עבודת תסריטאי, וכמפורט בחוות דעת המומחה, כאמור לעיל.
 27

11.2 העבודה שנעשתה על ידי התובעת

28 אקדים ואציין כי ממארג הראיות שוכנעתי כי לתובעת עשייה ומעורבות בכל אלה:
 29 החל מה"קונספט" של הסרט שבה לידי ביטוי כבר בחומרים הראשוניים שהוכנו על ידי התובעת,
 30 שיחות עם מיודעיו של יב"י, במקומות בהם נהגו להיפגש, ציטוטים משיריו של יב"י, על רקע
 31 צילומים של יב"י ואחרים, שילוב חומרים מהארכיונים. עבור לבחירת המרואיינים, הכנת שאלות,
 32 קיום ראיונות עם המשתתפים, צילומים בסטודיו של אמנים, הצגתה כתסריטאית, וכלה במעורבות
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שישל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 בשלבי העריכה, ובגדר זאת ביצוע הלוגינג, הכנת ורסיות של הסרט ועד שלב הראפ קאט. יש לראות
2 בכל אלה, חלק בלתי נפרד מועבודת תסריטאי. עשייה זו של התובעת הייתה לשביעות רצון הנתבעים.
3
4 התובעת צרפה לתצהירה שורת מסמכים שיש בהם כדי לבסס את פועלה. בין אלה ניתן למנות את
5 נספחים 4א ו-4ב שנערכו על ידה והוגשו לקרן רבינוביץ לשם קבלת תמיכה, אלה בצד מסמכים
6 נוספים. מהמסמכים ניתן להבחין בתפיסה של הסרט ואופיו. בנוסף, הכינה התובעת רשימה
7 אפשרית של מרואיינים, וקבעה את מבנה הסרט. התובעת אף ערכה תחקיר ראשון לסרט, אמנם
8 בשיתוף עם חזון מפילמינד, לגביו אתייחס בנפרד, אך אין בכך כדי להמעיט מפועלה. לאחר מכן,
9 אספה התובעת חומרים מארכיונים, ממקורבים לבי"י, ערכה תחקיר, קבעה תכנית, וראיינה
10 מרואיינים רבים, חלקם בשיתוף עם שישל וחלקם בנפרד. תימוכין לאמור ניתן למצוא בעדויות של
11 אבנרי, של שוקן ושל טופול (עמ' 104 שורות 11-13). יתרה מזאת, שישל עצמו הודה בעשייה החשובה
12 של התובעת באומרו (עמ' 132 שורה 4-11):
13 **"הכנת הראיונות היתה יחד איתי באופן מלא, ארבעה-חמישה טלפונים ביום**
14 **וכולי...הייתי מרוצה מאד".**
15
16 אציין כי אין בעובדה שנספח 4א' לתצהיר התובעת מיום 19.12.04, הוא על נייר מכתבים של
17 פילמינד, כדי להמעיט מחלקה, שכן בדף הכריכה של נספח 4א', מתנוסס שמה של התובעת, קרי
18 כמי שהכינה אותו. בהמשך, הוכן נספח 4ב' לתצהיר התובעת, שהוא מסמך נוסף על נייר מכתבים של
19 פילמינד, שנושאו הצעה לסרט דוקומנטרי, מיום 10.1.06, שהינו מסמך המסודר וערוך יותר
20 מקודמו, מוצג 4א', ונושא השם "הפרופיל של יב"י". חזון, עד הגנה, שעסק בניהול תחקיר ופיתוח
21 תוכן של הסרט מטעם פילמינד, נשאל באשר למסמך זה, והשיב בתחילה כי יתכן שמדובר במסמך
22 שאינו אמת, קרי שהוכן על ידי התובעת לצורך ההליך, אך בהמשך דבריו, חזר בו חזון מדבריו,
23 ואישר כי התובעת הייתה שותפה לכתיבה זו (עמ' 112 שורות 2-3), וכי הייתה לה מעורבות בהכנת
24 המסמכים דגן (4א, 4ב), או מי מהם (עמ' 110 שורות 12 ואילך). מעל ומעבר, העד אישר כי התובעת
25 הייתה התסריטאית של הסרט ושב וחזר על כך בהמשך עדותו (עמ' 113 שורות 27-29). אם חזון
26 סבר שהתובעת לא שימשה כתסריטאית, חזקה עליו שהיה מציין זאת. מעל ומעבר, בנספח 4ב, נכתב
27 במפורש שהתובעת היא תסריטאית, וכי היא נמנית על בעלי התפקידים המרכזים בהפקה. לפיכך,
28 אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנתבעים לפיה ניכסה לה התובעת עבודות של אחרים ובכללם חזון
29 וכאמור בין היתר בסעיפים 19 ו-21 ובסעיף 34 סיפא לסיכומים.
30
31 אוסיף כי גם אם יש ממש בעמדת הנתבעים לפיה מרבית עבודת התסריט נעשתה על ידי פילמינד
32 ומי מטעמה, בניגוד למסקנתי, לא היה בכך כדי לשנות את התוצאה. לעניין זה, התנהגותם של
33 הנתבעים עומדת בעוכריהם, שכן הם בחרו להמשיך להעסיק את התובעת כתסריטאית, לאחר
34 הפסקת הקשר עם פילמינד. מכאן, שאם סברו הנתבעים שאין צורך בתסריטאי לאחר הפסקת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 העסקת פילמנייד, הם היו מודיעים לתובעת כי שירותיה אינם דרושים, אך לא זו בלבד שנהגו
2 אחרת, אלא שהוכח כי גם לאחר ניתוק הקשר עם פילמנייד, הייתה לתובעת פעילות בהכנת הסרט.
3 כך, התובעת הייתה מעורבת בבחירת האתרים לעריכת הראיונות, ערכה את הראיונות ועוד. אמנם
4 שיסל העיד בתחילה כי הוא זה שבחר את המיקומים בהם יערכו הראיונות, (עמ' 149 שורות 27-29
5 ועמ' 150 שורות 1-3), ואף שב וחזר על כך בשנית, אך כאשר עומת עם תשובתו לשאלות בהקשר זה
6 בשאלון, לפיה את המיקומים בחרו התובעת והוא, הוא נאלץ לחזור בו מעדותו, והודה כי אכן חלק
7 מהמיקומים, לפחות כשלושה, בחרו הוא והתובעת (עמ' 150 שורות 12-), דבר שיש בו גם להעיב על
8 מהימנותו של שיסל.
9
10 לאחר מכן, צפתה התובעת במשך עשרות בשעות בחומרים השונים שנאספו, ביצעה את הלוגינג
11 (נספח 18 לתצהירה), יצרה רצף של מספרים (טיים קוד), הכינה רשימה מקדמית של in-out, קרי
12 מיון ראשון של חומרי הגלם, וכמות שהדבר עולה מנספחים 19-1א לתצהירה. בשלב זה, קירשן
13 הכין את הגרסה הראשונה של in-out, שנמשכת כשלוש וחצי שעות. בהמשך, עשתה התובעת לצמצום
14 הסרט, ניפוי קטעים שנכללו בגרסת in-out, לסרט שנמשך כחמישים דקות (נספח 21 לתצהירה), עד
15 שהופקה על יסוד אלה, על ידי העורך קירשן גרסת הראפ קאט בת 55 דקות. לא התעלמתי מטענת
16 הנתבעים כי על יסוד מחשב העריכה, צפתה התובעת בתשע שעות מצולמות לכל היותר, ולא ב 20
17 שעות מצולמות, אך הטענה לא הוכחה, ומכל מקום עולה ממנה שהתובעת צפתה בכמות שעות
18 נכבדה, שעולה על פי תשע מאורך הסרט הסופי.
19
20 הנתבעים אף לא חלקו על כך שהחומרים נמסרו לתובעת, על מנת שתערוך את הלוגינג. אין ביד
21 לקבל את עמדתם הראשונית של הנתבעים בהקשר זה לפיה מדובר בפעולה טכנית גרידא. מכל
22 מקום, אין זו עבודה של מראיית ותחקירנית כמות שטענו הנתבעים. לטעמי, מדובר בעבודה
23 מהותית המצריכה מיומנות והבנה, ומהווה חלק מתפקידם של מי שמעורבים בתסריט.
24 לעניין זה, אפנה לחוות דעת המומחה המרחיב בעניין חשיבות הלוגינג, וכאמור בסעיף 13 לחוות
25 הדעת, בה מבחיר את הצורך במיון הנדרש לצורך עבודת הלוגינג, חלוקת החומר לנושאים מכלל
26 החומר הרב שנאסף, מיקום החומר שנפרש על פני כמות רבה של קלטות ועוד.
27 תימוכין למסקנתי ניתן למצוא גם בעדויות שיסל וקרשן, שהודו בסופו של דבר שאין מדובר רק
28 בפעולה טכנית, (שיסל עמ' 153 שורה 1). קרשן אף הרחיב באומרו (עמ' 90 שורות 1-3):
29 **"נכון אין ספק ששם זה לא היה טכני. כלל חומרי הגלם שהתקבלו מ-12 קלטות**
30 **מראיונות ראשוניים היו בסיבות 7 שעות. מתוכם להוציא 3.5 שעות של חומר גלם, זה**
31 **מיון התחלתי שלש התחלתי של התחלתי, זה המיון התחלתי".**
32
33 לא התעלמתי מטענת הנתבעים לפיה התובעת התרשלה בביצוע עבודתה, מחמת שלטענתם היא לא
34 ציינה את "נקודת היציאה" (נקודת out), בכל אחת מהקלטות ומשכך לא הייתה לטענתם תועלת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 בעבודת הלוגינג שלה, אך אין בטענה כדי להגיע למסקנה שונה, שכן טענתם זו הועלתה רק במסגרת
2 ההליך המשפטי, ולא סמוך לאחר קבלת הלוגינג, כמות שהיה מקום לצפות שתועלה, אם אכן סברו
3 שהעבודה חסרת ערך. זאת ועוד, באותה עת, הנתבעים היו בדעה שהתובעת בצעה עבודה טובה.

4
5 נתתי דעתי גם לטענת הנתבעים (סעיף 39 לסיכומיהם), המפנים לעדות התובעת המסכימה לעמדת
6 קרשן לפיה הלוגינג שהיא כתבה אינו מהווה תחליף לתסריט. דא עקא, כמפורט לעיל, עבודת
7 התובעת לא הצטמצמה רק לעבודת הלוגינג, אלא הוותה רק חלק מהעשייה הכוללת של התובעת
8 בסרט, ולכן אין באמור לעיל, כדי לשנות.

9
10 לאור כל אלה, שוכנעתי כי התובעת פעלה כתסריטאית של הסרט עד לאחר שלב הראף קאט, ומלאה
11 את תפקידה זה בצורה משביעת רצון, גם מבחינת הנתבעים.

12
13 11.3 הוורסיה המצומצמת, לעומת גרסת הראף קאט ולעומת הוורסיה הסופית
14 ככל שנדרש אני לתימוכין נוספים באשר למסקנתי דנו, ניתן לעגנה בדמיון הניכר בין הוורסיה
15 המצומצמת שהוכנה על יד התובעת, נספח 21 לתצהירה, לבין גרסת הראף קאט ולבין הסרט הסופי.
16 כך, בסרט נכללו חלקים ניכרים ומהותיים מגרסת הראף קאט, כמו גם הוורסיה המצומצמת עד כדי
17 זהות של כ- 80% הימנו (סעיף 32 לתצהירה). המומחה בחוות דעתו, סעיפים 33-35, בדעה כי קיים
18 דמיון בין אלה, כך שהסרט מבוסס על עבודת התובעת, לרבות על הוורסיה המצומצמת. שיסל
19 בחקירתו (נעמ' 158 26-27), הודה שקיים דמיון כאמור, הגם שבמידה פחותה מזו שטענה לה התובעת
20 והמומחה מטעמה.

21
22 מעיון בכלל הראיות, הגעתי לידי מסקנה, שאכן קטעים רבים, מהותיים וחיוניים בסרט, מצויים
23 בגרסת הראף קאט כמו גם בוורסיה המצומצמת. עיגון לכך ניתן למצוא בחוות דעת המומחה שלא
24 נסתרה, ובאסמכתאות עליהן מבוססת חוות דעתו, אשר לא נסתרה בחקירתו, כמו גם לא הופרכה
25 בראיות הנתבעים. לעניין זה די אם אציין כי הדבר עולה מעיון בתמלילים של הסרט הסופי לבין
26 גרסת הראף קאט (נספחים א-23 ב' ונספח 24) ולבין הוורסיה המצומצמת, (נספח 21). עוד ראוי לציין
27 כי בין גרסת הראף קאט לבין הסרט הסופי, קיימת זהות ניכרת ברכיבים מהותיים, לרבות התפיסה,
28 במרואיניים, בנושאי הסרט ויש מעל 100 קטעים זהים בין שני אלה.

29
30 הנתבעים ובמיוחד שיסל אישרו כי קיים דמיון ניכר בין הגרסאות. כך בפתיחה של הסרט, בסיומו
31 ובקטעים בגוף הסרט (נעמ' 158-159):

"ש. יש דמיון רב נכון?"

ת. נכון...

ש. ונכון שחוץ מהסוף יש עוד הרבה נקודות דמיון במסמך הזה לסרט הסופי?"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

ת. בוודאי..."

1
2
3 אציין כי אין בידי לקבל את טענת הנתבעים לפיה התובעת לא ערכה את הוורסיה המצומצמת,
4 שצורפה על ידי התובעת לתצהירה כנספח 21, והוא לגרסתם מסמך שהכינה התובעת לצרכי
5 המשפט, ולאחר שצפתה בסרט. טענה זו שהועלתה מספר פעמים על ידי שיסל בחקירתו (נעמ' 160
6 שורה 5), קרסה לאחר שהעד עומת עם מכתב מיום 15.7.07 (ת/10), שהתובעת שגרה אליו בפקס
7 ביום 15.7.07, ולו צורפה הוורסיה המצומצמת. במכתב המופנה לשיסל ציינה התובעת כי היא
8 מצרפת את מה שביקש, ומבקשת משיסל היוון חוזר (feed back) שמה שנעשה על ידה, הוא בסדר.
9 המדובר במסמך שצורף לתצהיר גילוי המסמכים של הנתבעים ושיסל שנאלץ להודות באמיתותו,
10 חזר בו מטענתו לפיה התובעת לא ערכה את הוורסיה המצומצמת (נעמ' 161 שורה 23). אמנם ב"כ
11 הנתבעים בסיכומיו טען כי ת/10, לא גולה בתצהיר גילוי המסמכים ומשום כך על בית המשפט
12 להתעלם הימנו, ותוך שמצרף למסמכים מספר אסמכתאות התומכות בטענתו זו, שהתובעת ביקשה
13 להוציאם מהסיכומים. איני רואה מקום להידרש לטענות של ב"כ הצדדים בסוגיה זו, שכן די לדידי
14 ששיסל אישר בחקירתו לפניי כי הוא קיבל את המכתב ת/10 כדי לקבלו כראיה. זאת ועוד, הנתבעים
15 לא התנגדו להגשת המסמך בעת שמיעת הראיות (נעמ' 161 שורה 17), אלא רק בשלב המאוחר של
16 הסיכומים. לא כל שכן, שיסל בעדותו לא שלל לחלוטין כי המכתב, ת/10 אכן נשלח אליו (נעמ' 161
17 שורות 21-18). מעל ומעבר, מספר הפקס המוטבע על ת/10, הוא של הנתבעים. מכאן, נראית בעיני
18 עמדת ב"כ התובעת לפיה ת/10 נמסר לב"כ התובעת במסגרת הליכי הביניים בתיק, על ידי הנתבעים
19 עצמם, ולא זויף על ידי התובעת בדיעבד. תימוכין נוספים לאמיתות המסמך הוא בכך שבתאריך
20 המוטבע על ת/10, באמצעות מכשיר הפקס, הוחלפו הספרות של החודש לבין היום בחודש. שגגה זו,
21 חוזרת ונשנית במסמכים אחרים של הנתבעים, עליהם אין מחלוקת, ובכך ראייה לכך שהמכתב אכן
22 התקבל אצל הנתבעים.
23
24 אוסיף כי אין בטענת הנתבעים לפיה בחלוף תקופה של שנה מאז גרסת הראף קאט ועד הקרנת
25 הסרט, במהלכה הוכנו לטענת הנתבעים מספר רב של גרסאות, יש כדי לשמוט את הקרקע תחת
26 עמדת התובעת. השאלה הדרושה היא מה השינוי שנערך בין הגרסאות האמורות, שכן גם אם הוכנו
27 במהלך התקופה שבין הראף קאט לבין הגרסה הסופית, מספר רב של ורסיות, הרי הקובע הוא אם
28 קיים שוני מהותי בין זו שעד אליה הייתה התובעת שותפה, לבין הגרסה הסופית. הואיל וכאמור,
29 שוכנעתי שאין עסקינן בשוני מהותי, בהכרח אין בפער הזמנים עליו המצביעים הנתבעים, כדי לשנות
30 את התוצאה.
31
32 לא למותר לציין כי פועלה של התובעת כמתואר לעיל, אינו של תחקירנית ומראיינת כמות
33 שהנתבעים טענו. כמפורט, לתובעת חלק לא מבוטל בהליך הכנת התסריט. בהקשר זה ראוי לציין כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 הנתבעים אף חזרו בהם מטענתם לפיה עבודת התובעת הייתה טכנית, שעה שאישרו בסעיף ו' עמ' 8
2 לסיכומיהם, כי עבודת הלוגינג של התובעת אינה טכנית, הגם שלגרסתם אין בה כל רכיב יצירתי.
3
4 במכלול האמור יש גם כדי לשמוט את הקרקע תחת טענת הנתבעים לפיה, ידוע שדמותו של יב"י
5 הייתה מוכרת, כך שכל מי שהיה מעורב בחייו ידע על כל הנושאים המומלצים להפקת הסרט, שכן
6 היצירתיות והעשייה היא בין היתר, להוציא מן הכוח אל הפועל, בסדר מסוים, בחשיבה מקורית
7 וכדומה.

8
9 משכך מסקנתי הינה כי יש לתובעת חלק נכבד בעריכת התסריט:

10
11 11.4 שיעור חלקה של התובעת בתסריט
12 בחנתי את נקודות ההשקה הרבות שבין גרסת הראף קאט לבין הסרט הסופי, וכן הוורסיה
13 המצומצמת, וכעולה גם מחוות הדעת של המומחה (סעיף 28). האחרון סבור כי קיימת זהות של כ-
14 80% בין הגרסאות דלעיל.

15
16 לא ניתן להתעלם כי קיימים גם הבדלים מסוימים בין הגרסאות כעמדת הנתבעים ובין אלה, שוני
17 במראיינים, שינויי עריכה ועוד, אך אין באלה כדי להגיע למסקנה לפיה הוא מהותי.

18
19 אין חולק כי התובעת לא נטלה חלק בשני שלבים של התסריט, האחד "גרסאות עריכה", הפרק
20 המצוין בסעיף 5 לחוות דעת המומחה, וכן בשלב העריכה הסופי כאמור בסעיף 5 לחוות דעת
21 המומחה.

22
23 במכלול האמור, נקבע בזאת כי חלקה של התובעת בעבודת התסריט מגיע לכדי 80% הימנה.

24
25 11.5 נסיבות עזיבת התובעת את הכנת הסרט
26 נתתי דעתי לשאלה, האם הנתבעים דחקו את רגליה של התובעת מהסרט, עד כי אין לזקוף לחובתה
27 את אי השלמת ביצוע חלקה כתסריטאית, והגעתי לידי מסקנה שאין לקבל את גרסתה זו, ובניגוד
28 לנטען בסעיף 37 לתצהירה ואפרט:

29
30 לעמדת הנתבעת, היא בחרה לעזוב את ההפקה מחמת שפסקה לא שילם לפילמיינד את שכרה
31 והוצאותיה. טענה זו נעדרת אחיזה בחומר הראיות ואף לוקה בכשל. מדוע תסבור התובעת שאם
32 פסקה לא שילם לטענתה את המגיע לפילמיינד את המגיע לאחרונה, היא אמורה להפסיק את
33 ההתקשרות עם פסקה? ואם כך הוא, מדוע לא הפסיקה את עבודתה אלא המשיכה בה במלוא המרץ
34 ?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 זאת ועוד, לא שוכנעתי כי פילמנייד מחתה, לפני התובעת או לפני מי מהנתבעים, כי התשלום המגיע
2 לה לא שולם, עד כי התובעת נזעקה בעניין. יתרה מכך, לא ניתן כל ביטוי להסתייגותה של התובעת
3 מהתנהגות הנתבעים שלא שילמו את המגיע לפילמנייד, כגון מכתב, או תרשומת, ובניגוד לאופן
4 התנהלותה של התובעת, הנוהגת לתעד את המהלכים השונים.

5
6 טעם נוסף בפי התובעת באשר לכך שהפסיקה את עבודתה הוא כי הנתבעים לא איפשרו לה לקחת
7 חלק בראיון עם טופול. גם טענה זו לא דרה עם המציאות שכן הראיון עם טופול נערך בשלבים
8 המוקדמים של הסרט, והתובעת, גם אם הראיון עם טופול החל ללא נוכחותה כטענתה, השלימה עם
9 ההתנהלות האמורה, שכן המשיכה לקחת חלק פעיל בסרט גם לאחר הראיון עם טופול. לא ראיתי
10 לקבל את טענת התובעת המלינה על כך שהנתבעים סירבו לתקצב יום צילומים נוסף לשם קיום
11 ראיונות עם אישים שונים, הגם שבסופו של דבר התקיימו, לאחר עזיבתה. די בכך שהתובעת לא
12 הסתייגה על כך לפני הנתבעים בזמן אמת, ומכל מקום לא הוצגה כל ראיה ושמץ של ראיה כי בשל
13 התנהלות זו של הנתבעים היא עזבה את ההפקה, כדי שלא לקבל את טענתה. יתרה מזאת, התובעת
14 לא המציאה כל ראיה לפיה מחתה על התנהלות זו של הנתבעים אלא לראשונה נעשה הדבר לטענתה
15 סמוך לפני הצגת הבכורה של הסרט, וגם אז לא הייתה בפיה תלונה כי זו הייתה הסיבה לעזיבת
16 הפקת הסרט.

17
18 משכך, אין לה לתובעת אלא לבוא אל עצמה בטרוניה באשר להפסקת עבודתה בהליך השלמת
19 הסרט, ואין לזקוף זאת לחובת הנתבעים או מי מהם את סיבת עזיבתה.

20
21 חרף מסקנה זו, אין בה כדי לפטור את הנתבעים מלזכות את התובעת במגיע לה עד עזיבתה, לפי
22 שהוכח כי נעשה על ידם שימוש בעשייה שלה, לצורך הסרט.

23
24 **12. הקרדיט**
25 לאור קביעתי כי לתובעת חלק בלתי מבוטל בתסריט, שהוערך על ידי ב 80%, יש לבחון האם היא
26 זכאית לסעדים הנטענים.

27
28 בראש וראשונה, הוא הקרדיט.
29 התובעת משתיתה את זכותה לקרדיט של תסריטאית על שני אדנים. האחד, החווי על יסוד
30 ההסכמה שבין הצדדים ליתן לה את הקרדיט האמור. שעה שהוסכם בין הצדדים כי התובעת תזכה
31 לקרדיט של תסריטאית, היא זכאית לאכיפה, קרי לחייב את הנתבעים ליתן לה את הקרדיט האמור,
32 וכקבוע בחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1971 (להלן: "חוק התרופות").

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 השני, על יסוד דיני זכויות יוצרים. תסריט של סרט דוקומנטרי הוא "יצירה מוגנת" לפי סעיף
2 4(א1) לחוק זכויות יוצרים תשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכויות יוצרים"):

3 "א) זכות יוצרים תהא ביצירות אלה:

4 (1) יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית, יצירה אמנותית, יצירה

5 דרמטית או יצירה מוסיקלית, המקובעת בצורה כלשהי;"

6
7 "סרט" הוא יצירה המורכבת מלקט של יצירות, שכל אחד מהווה יצירה עצמאית, ובגדר אלה,
8 התסריט, הצילום, הבימוי, ההפקה, המוסיקה, המשחק. בהקשר זה אפנה לספרו של טוני גרינמן,
9 "זכויות יוצרים" (מהדורה שנייה), 2008, הסבור כי יצירה היא גם:

10 "סרט תעודה בעל בימוי ונרטיב הינו יצירה קולנועית על פי כל הגדרה, גם הצרה
11 ביותר".

12
13 ובהמשך, בעמ' 846:

14 "כאשר משתתפים יוצרים רבים ביצירתה של יצירה, כגון ביצירה קולנועית, ציון שם
15 היוצר ברשימת ה"קרדיטים" שמופיעה בתחילת הפרסום או בסופו, עשוי להיות בהיקף
16 ובמידה ראויים, ובלבד שרשימה זו מציינת מהי היצירה ומהי התרומה של כל יוצר, אם
17 כי הדבר יהיה תלוי בנסיבות המקרה. ציון שמו של במאי סרט או של מחבר התסריט
18 במקום מוצנע ברשימת ה"קרדיטים", בין שמות אנשי הצוות הזוטרים, לא יהיה בו כדי
19 לקיים את החובה החוקית ליתן ייחוס בהיקף ובמידה הראויים. את השמות של יוצרים
20 אלה נהוג לציין בראש רשימת הקרדיטים, לעתים-מסד נפרד".

21
22 (ההדגשה אינה במקור – א.א.)

23 חוק זכויות יוצרים אף מקנה את הזכות ביצירה ליוצר, אלא אם הוסכם אחרת עם המזמין וכקבוע
24 בסעיף 35 א' לאמור:

25 "ביצירה שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה, כולה או חלקה, הוא
26 היוצר, אלא אם כן הוסכם אחרת בין המזמין והיוצר, במפורש או במשתמע".

27
28 מו הכלל אל הפרט:

29 על בית המשפט להביא בחשבון מחד גיסא את העובדה כי הוסכם שהתובעת תהיה התסריטאית, כי
30 היא ביצעה חלק בלתי מבוטל ממלאכת התסריט, וכי נעשה שימוש בעבודתה לצורך הגרסה
31 האחרונה של הסרט. מאידך גיסא, יש לתת את הדעת כי התובעת לא השלימה את מלאכתה,
32 והנתבעים נאלצו להשלים את מלאכת התסריט בעצמם ובסיוע אחרים. לפיכך, במכלול האיזונים,
33 אין התובעת זכאית למלוא הקרדיט של תסריטאית, בלעדית, ובניגוד למבוקש על ידה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 משכך, זכאית התובעת לאכיפה חלקית, קרי היותה בעלת זכויות יוצרים בתסריט, במשותף עם
 2 אחרים, ואין להכיר בתובעת כבעלת זכויות יוצרים בלעדית בתסריט, וזאת ממספר טעמים: האחד
 3 התובעת לא סיימה את מלאכתה, שהושלמה על ידי אחרים. במיוחד נכון הדבר, שעה שהסיבה לאי
 4 השלמת התסריט על ידי התובעת, נעשה שלא מטעמים הקשורים בנתבעים. טעם נוסף הינו השיהוי
 5 שעומד בעוכרי התובעת. לעניין זה אדגיש כי התובעת לא נקטה בהליכים למניעת הקרנת הסרט ללא
 6 הקרדיט שלה כתסריטאית, סמוך לאחר הקרנתו, אלא רק בחלוף זמן. בהקשר זה אפנה לע"א
 7 1084/99 **נחמיה עיני נ' דוד קאסוטו**, פ"ד (נו3) 913, בעמ' 923, בו נקבע כי על בית המשפט לבחון
 8 האם האכיפה בלתי צודקת גם בעת ההכרעה ולא רק בעת הכריתה.
 9
 10 מסקנה זו גם תואמת את דיני זכויות יוצרים, שכן עסקינן ב"יוצרים במשותף". נתתי דעתי לטענת
 11 ב"כ הנתבעים בסיכומיו לפיו עבודתה אינה מזכה אותה בהגנה על זכויות יוצרים. בהקשר זה נטען
 12 כי אין לתובעת חלק באופן ביטוי הרעיון שממנו הופק, או נערך ובויים הסרט וכי מרביתם של
 13 הרעיונות הועלו על הכתב, עוד במכתבו של שיסל מיום 26.2.04. פרטתי בהרחבה, את חלקה הרב
 14 והמהותי של התובעת במלאכת התסריט, המוכרת כמוגנת בדיני זכויות יוצרים, ומשכך אין בידי
 15 לקבל את הטענה. גם אם חלק מהרעיונות הועלו קודם לכן על ידי שיסל, אין בכך כדי לגרוע מחלקה
 16 של התובעת במלאכת התסריט. הוכח מעל ומעבר לנדרש במשפט האזרחי, כי לתובעת היה חלק
 17 משמעותי בהכנת התסריט של הסרט, ובוצעה על ידה עבודה רבה, ששלביה פורטו לעיל, לא כל שכן,
 18 הגרסה הסופית של הסרט מבוססת כאמור על התסריט שהתובעת נטלה בו חלק ניכר.
 19
 20 בשולי הסעיף, לא נדרשתי לשאלה האם על המקרה שלפני חל חוק זכויות יוצרים או הדין הקודם,
 21 שכן ב"כ הנתבעים לא חלק בסיכומיו, על יישום חוק זכויות היוצרים על המקרה, ובשים לב
 22 להוראות המעבר בחוק זכויות היוצרים, לאור המועדים הרלוונטיים של הפקת הסרט ועריכתו. מכל
 23 מקום, סבורני כי גם אם היה חל הדין הקודם לא היה בכך כדי להגיע לתוצאה שונה, וכי עבודת
 24 התובעת ראויה להגנה גם לפי המצב ששרר טרם החוק הנוכחי. לעניין זה אציין כי בתי המשפט
 25 הכירו ביצירות מוגנות בהן הערך היצירתי הינו שולי, תוך מתן עדיפות להגנה על בחירה או צירוף של
 26 קטעים, של עריכה, עיצוב וסידור חומר עובדתי וגם אם לא נדרש כישרון מסוים. כך נקבע בע"א
 27 136/71 **מדינת ישראל נ' אחימן**, פ"ד (נו2) 259, 261 בו נקבע שלוחות מיסוי יכולים להיות נשוא של
 28 זכויות יוצרים; בע"א 2790/93 **אייזנמן נ' קימרון**, פ"ד (נו3) 817, בעמ' 831, נקבע:
 29 "ראינו שליקוט ועריכה עשויים לבוא בגדרה של "יצירה ספרותית", כמשמעה בחוק..."
 30
 31 יפים לענייננו, דברי בית המשפט העליון בע"א 23/81 **הרשקו נ' אורבנד**, פ"ד מב(3) 749 בעמ' 759:
 32 "כבר ציינו לעיל, שאין דיני זכות יוצרים מגינים על רעיון, כשהוא לעצמו, אלא על דרך
 33 יישומו. לעניין זה ציטט השופט המלומד מספרו של **h.g. fox, the canadian law of designs**,
 34 (1967, th ed10), **copyright and industrial 43** בו נאמר, בתרגומו של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 השופט המלומד: "הזכות המוגנת על ידי זכות יוצרים אינה הזכות להשתמש במלים
2 מסויימות או זכות לרעיונות מסויימים. זו הזכות לסדר של הרעיונות, שבו המחבר בחר
3 כדי להביע אותם באמצעותו. הנושא של ענין הנדון בספר או במאמר אינו מוגן אך דרך
4 הבעתו מוגנת. רעיונות אינם מוגנים אך צורת הבעתם מוגנת".

5

6 משכך, מסקנתי הינה כי התובעת הינה תסריטאית במשותף עם הסרט, ביחד עם שיסל וקירשן,
7 כאשר חלקה הוא בשיעור של 80% מכלל עבודת התסריט.

8

9 לאור המסקנה אליה הגעתי, איני נדרש לשאלת הזכות המוסרית של התובעת, אך ודאי שפועלה של
10 התובעת כמתואר לעיל, מקים לה את הזכות המוסרית הראויה להגנה, וכקבוע בסעיף 46 לחוק
11 זכויות יוצרים.

12

13

13. שכר

14 התובעת טענה כי מעבר לשכר המוסכם כאמור לעיל עבור עבודתה, היא זכאית לשכר נוסף וזאת בגין
15 פעולות שנעשו על ידה, מעבר להיקף העבודה כמות שהוסכם עם פטקה בתחילת הדרך. לא ראיתי
16 לקבל טענתה זו, ודי בכך שהתנהלותה של התובעת במהלך התרחשות האירועים, שומטת את
17 הקרקע תחתיה. אציין כי התובעת הייתה ערה לעבודה הנוספת שהושקעה על ידה, אך לא דרשה בין
18 במישרין ובין בעקיפין תשלום נוסף מעבר למוסכם, בין במהלך ביצוע העבודה ובין לאחריה, לאחר
19 פרוץ הסכסוך, ומכל מקום לא הוכיחה כי הוסכם על תוספת לשכר המוסכם ולמצער כי באה
20 בדרישה לתשלום שכר מעבר למוסכם. בנסיבות אלה, העלאת הדרישה רק במסגרת ההליכים
21 המשפטיים, מלמדת כי לשיטת התובעת עצמה לא הגיע לה שכר נוסף, מעבר למוסכם.

22

23 הואיל וקבעתי כי התובעת לא השלימה את מלאכתה, מנסיבות התלויות בה, היא אינה זכאית
24 למלוא השכר המוסכם, כמות שנקבע בינה לבין פטקה. באופן תואם למסקנתי דגן לפיה הגעתי לידי
25 מסקנה שהתובעת ביצעה כ- 80% מכלל העבודה המוסכמת, היא זכאית ל-80% מהשכר המוסכם.
26 לפיכך, מהשכר המלא המגיע לתובעת בסך 11,700 דולר, יש להפחית 20%, כך שמגיע לה סך של
27 9,360 דולר. מסכום זה, יש לנכות את המקדמה בסך 1,000 דולר שקיבלה התובעת. סופו של חשבון,
28 היא זכאית ל 8,360 דולר. סכום זה יחושב לפי השער היציג של יום משלוח מוצג 3, 8.5.07 (שער של
29 3.990 ₪=1 \$), קרי 33,564 ₪ בצירוף מעמ, כערכו לאותו מועד.

30

31

14. צו למתן חשבונות

32 התובעת עתרה למתן צו חשבונות, וביקשה לקבל דין וחשבון מהנתבעים, על מנת לברר את היקף
33 התעשרותם מהסרט, על חשבונה. עתירת התובעת בהקשר זה מבוססת על הוראת סעיף 57 לחוק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 זכויות יוצרים, המסמיך את בית המשפט לחייב את מפר זכות היוצרים, במתן דו"ח לגבי ההפרה,
2 ושיהווה בסיס לתשלום המגיע לנפגע בגין ההפרה.

3
4 בסיכומי התובעת ויתרה התובעת על קבלת צו למתן חשבונות, וזאת לטענתה מטעמי יעילות
5 וחיסכון בזמן שיפוטי, והשאירה לבית המשפט לפסוק את הפיצוי על דרך של אומדנה.

6
7 עתירת התובעת לקבלת צו למתן חשבונות ותשלום על פיהם, כרוכה בקשיים, לא כל שכן, לאור
8 הודעתה כי היא משאירה את הסעד לשיקול דעת בית המשפט.

9
10 ראשית, הנתבעים לא נתנו הסכמתם לפסיקת הפיצוי על דרך אומדנה, ומשכך, אין בסמכותי לעשות
11 כן. שנית, אין כל שמץ של ראיה בדבר הכנסות הנתבעים מהסרט, ואשר יכול להוות תשתית לפסיקת
12 פיצוי על דרך אומדנה, ובהעדר ראיות, קיים קושי לפסיקה על דרך אומדנה. שלישית, גם אם היה
13 ניתן צו למתן חשבונות והנתבעים היו מגישים דו"ח על הרווחים מהסרט, ככל שהיו כאלה, היה על
14 התובעת להוכיח מהו השיעור המגיע לה, שכן יש לה חלק בעשייה במשותף של התסריט. מעל ומעבר,
15 מעדויות הנתבעים שלא נסתרו עלה, כי הסרט הוקרן מספר מועט ביותר של פעמים, ויש בסיס
16 לגרסתם כי העלויות שהיו כרוכות בסרט, עלו על ההכנסות.

17
18 טעם נוסף לדחיית הפיצוי המבוקש, הוא עתירתה של התובעת לחיוב הנתבעים בגין פיצוי ללא
19 הוכחת נזק. סבורני כי עסקינן בפיצויים חליפיים הגם שהנתבעים לא טענו בעניין.

20
21 מכל הטעמים דנן, לא כל שכן, משקלם המצטבר, לא ראיתי מקום לפסוק פיצויים בגין אובדן
22 הכנסות.

23
24 **פיצוי סטטוטורי** 15.

25 התובעת עתרה כאמור גם לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק. פסיקת פיצויים נעשית לפי הקריטריונים
26 הקבועים בהלכה הפסוקה, ועל יסוד הראיות שמובאות לבית המשפט. בסעיף 56 (א) לחוק זכויות
27 היוצרים, נקבע כי הנפגע זכאי בגין כל הפרת זכות יוצרים או זכות מוסרית לפיצוי סטטוטורי בסך
28 של עד 100,000 ₪, ללא הוכחת נזק, לכל הפרה. קרי, עבור כל הקרנה של הסרט, זכאית התובעת
29 לפיצוי עד השיעור האמור.

30
31 בסעיף 56 (ב) לחוק זכויות יוצרים, התווה המחוקק את השיקולים שעל בית המשפט לשקול, בין
32 היתר, בבואו לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק.

33 "ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר,
34 שיקולים אלה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398-11 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 (1) היקף ההפרה ;
 2 (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה ;
 3 (3) חומרת ההפרה ;
 4 (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט ;
 5 (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט ;
 6 (6) מאפייני פעילותו של הנתבע ;
 7 (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע ;
 8 (8) תום לבו של הנתבע ."
 9

10 בע"א 4600/08 האולפנים המאוחדים בע"מ ואחר' נ' ברקי פטה המפרים ישראל בע"מ ואחר' (ניתן
 11 ביום 4.4.12), התייחס בית המשפט העליון ליישום השיקולים דנן על המקרה שלפניו, הגם שחל על
 12 אותו אירוע הדין הישן, והגיע למסקנה שאין מקום בנסיבות אותו מקרה להשית פיצוי סטטוטורי.

13
 14 בשים לב למארג הראיות שהובא לפניי, לרבות עדויות הצדדים, ההתרשמות מהעדויות, לשיקולים
 15 שעל בית המשפט להביא בחשבון לאור סעיף 56(ב) לחוק זכויות יוצרים, ובין אלה, הזמן הקצר
 16 יחסית בו בוצעה ההפרה, מספר מועט של הקרנות הסרט, העובדה שמדובר בסרט דוקומנטרי ולא
 17 סרט עלילתי, ותוך יישום הנהוג בהלכה, מצאתי לנכון לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת את נזקה
 18 מחמת הפרת זכויות היוצרים, בסך של 75,000 ש"ח, כערכו ליום מתן פסק הדין.

19
 20 **פיצוי בגין עוגמת נפש, הפגיעה המוסרית, גזל עשיית עושר ולא במשפט ופיצוי נזיקין** 16
 21 התובעת טענה כי התנהלות הנתבעים גרמה לה לעגמת נפש רבה, שכן לגרסתה הנתבעים דחקו את
 22 רגלה בעזות מצח, מהמשך המעורבות בעשיית הסרט. משכך עתרה התובעת לחייבם בפיצויים בגין
 23 עוגמת נפש, גזל, עשיית עושר ולא במשפט וכן בפיצוי נזיקין (סעיף 44.2 לסיכומי ב"כ התובעת).

24
 25 טענת התובעת כי הנתבעים דחקו את רגליה, לא הוכחה, כמו גם לא הוכח שנגרמה כל פגיעה המזכה
 26 בפיצוי. לא כל שכן, מחאת התובעת החלה רק סמוך לפני הקרנת הבכורה, עת נודע לתובעת שהיא
 27 לא מוזמנת להקרנה ורק לאחר שהבחינה כי שמה אינו נכלל ברשימת הקרדיטים של התסריטאים.
 28 קרי, גם התובעת עצמה התנהלה כאילו ההפסקה שלה במלאכת הסרט, אינה נובעת מהתנהלות מי
 29 מהנתבעים אחרת היה מצופה כי תנהג אחרת, ותשמור על זכויותיה, כמות שהתרשמתי הימנה.
 30 העדר כל מחאה, ההתנהלות בפועל של התובעת אשר לא הסתייגה מהאופן בו הופסקה עבודתה
 31 בסרט, המשכה בצפייה להזמנה לסרט ומחאה לראשונה רק שעה שהתברר לה שאין לה קרדיט
 32 בעשייה, מלמדים כי התובעת לא סברה שדחיקת רגליה ממלאכת הסרט, מהווה הפרה מצד
 33 הנתבעים שכן אחרת, כך יש לצפות מנפגע סביר, לא כל שכן התובעת אשר התגלתה כמי שיודעת
 34 להגן על זכויותיה, ולתעד את התנהלותה בזמן אמת. משכך, אין בידי לקבל את טענת התובעת כי
 35 היא זכאית לפיצוי בגין ראש נזק זה.

36
 37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 **הוצאת לשון הרע** 17
- 2 אין חולק כי בכתבה שפורסמה ביום 11.5.08 באתר "וואלה" (להלן: "הכתבה"), נאמרו על ידי
- 3 הנתבעים, אמירות מהסוג:
- 4 "א...או שהיא צריכה טיפול פסיכיאטרי או שהיא נוכלת"; "היא ניפחה חשבונות ורצתה
- 5 אלפי שקלים על שטויות. זו נוכלת בינלאומית זו"; "...היא לא עשתה כלום
- 6 בסרט"; "זה קצת פטתי, כי אגיי היתה רק תחקירנית והיא קצת לוקז...יש לה בעיות
- 7 בהתמצאות במרחב כנראה...זה הזוי לגמרי".
- 8
- 9 אמירות אלה, אינן אמת, ומכל מקום לא כך הוכח ולא הוכחה כל הגנה העומדת לנתבעים. אין זאת
- 10 אלא כי אמירות אלה, נועדו להשחיר את התובעת לפני הציבור, ולפגוע בה. קל וחומר שמהראיות
- 11 שהביאה התובעת עולה כי יש לה מוניטין של אדם ישר והגון, שעסק בתפקידים בכירים המצריכים
- 12 תנאי קבלה חמורים לרבות בשאלות מסוג יושר והגינות (ראה תצהיריהם של אבנרי וברק). איני
- 13 רואה צורך להרחיב על קלישות עדותו של הוז, אשר טען בתצהירו לחוסר מהימנות של התובעת,
- 14 שכן גרסתו קרסה לאחר שהתברר כי הוא שיבח את התובעת במכתב המלצה שנתן לה, בעת סיום
- 15 עבודתה, ולא היה בפיו מענה להתנהלותו זו.
- 16
- 17 התובעת הרחיבה בתצהירה על עגמות הנפש שנגרמה לה בעקבות האמירות, וכן על הפגיעה במשלח
- 18 ידה כתוצאה מאלה, לרבות אי קבלת פרס, וכאמור בין היתר סעיפים 49-53 לתצהירה. עם זאת לא
- 19 הוצגו ראיות משכנעות באשר לפגיעה ממשית כטענת התובעת שנגרמה לה בעקבות האמירות.
- 20
- 21 לא היה בפי הנתבעים הסבר משכנע לאותן אמירות הפוגעות בתובעת. טענות הנתבעים בסיכומיהם
- 22 הנסמכות על הלכות פסוקות, אינן ממין העניין. כך פסק הדין ע"א 1236/010 **פלוגי נ' ד"ר אילנה**
- 23 **דיין-אורבך** (ניתן ביום 8.2.12), שבו בית המשפט נדרש לנושא הטלת אחריות בנוקין בגין ביטוי
- 24 דיבתי, אינה רלוונטית למקרה שלפניי. גם אין בידי לקבל את הטענה שהאמירות הן רק כתגובה
- 25 לפרובוקציה של התובעת, או כי מדובר בביטויים מינורים שנאמרו בספונטאניות. שומה על אדם
- 26 להיזהר בלשונו, במיוחד שהוא מתראיין בכלי התקשורת, ושעה שברור לו שדבריו אינם נאמרים
- 27 בחדרי חדרים, ויש להניח כי הם יופצו ברשת האינטרנט ובאחד האתרים הנקראים.
- 28
- 29 בחנתי את טענות ההגנה של הנתבעים ולא ראיתי לקבלן:
- 30
- 31 טענת הנתבעים בסעיף 67 לסיכומיהם, לפיה המונח "לוקז", שנאמר בכתבה על ידי הנתבע רוזנבלוט,
- 32 הוא רק תגובה "עדינה מאוד ואינה מזכירה אפילו הוצאת דיבה, בהקשר שבו היה הנתבע רוזנבלוט
- 33 מצוי", טוב אם לא הייתה מועלית. המונח "לוקז", לפי התרגום המילולי שלו לאנגלית, משמעו
- 34 "משוגע, מטורף" (עמ' 121 שורות 19-16). רוזנבלוט בעדותו הבהיר שהוא חשב שהמונח משמעו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 אדם שהוא "קצת מסובב" (עמ' 121 שורה 22), וכי לדבריו זה משהו הומוריסטי (עמ' 121 שורה 26).
- 2 אין אני רואה עין בעין עם הנתבע רוזנבלוט, וסבורני כי גם הוא לא חשב בעת שאמר על התובעת
- 3 שהיא "קצת לוקו", שמדובר באמירה הומוריסטית. די לעיין בהקשר הכולל של דברי רוזנבלוט,
- 4 כדי להגיע למסקנה שונה, שכן בהמשך הראיון הוא אמר על התובעת, שהיא מי שסובלת מבעיות
- 5 התמצאות וכי "זה הזוי לגמרי".
- 6
- 7 גם לא ראיתי כל יסוד לטענות הנתבעים לפיהן חלות ההגנות אשר בחוק איסור לשון הרע. כך, אין
- 8 ממש בטענתם כי התובעת חשפה עצמה במודע לפרסום, או כי יש לה אשם תורם בגרימת הנזק
- 9 שמגיע לטענתם ל 100%. לטעמי, גם אם צד סבור שמשנחו מנכס לו עשייה לא נכונה, כמות שלטענת
- 10 הנתבעים אירע במקרה שלפניי, מצופה כי יזהרו בלשונם עת יגיבו למעשי אותו צד, וימנעו מביטויים
- 11 פוגעניים, שלא לצורך, שאינם נכונים, ושאינם תורמים להוכחת גרסתם, ואינם אלא בגדר הפרחת
- 12 אמירות נבובות באשר למצבה הנפשי הרעוע של התובעת, ושלא הוכח כי יש בהם ממש.
- 13
- 14 משכך, נקבע בזאת כי הנתבעים הוציאו לשון הרע נגד התובעת ולכן עליהם לפצותה.
- 15
- 16 בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק איסור לשון הרע, זכאי הנפגע לפיצוי סטטוטורי בסך של 50,000 ₪ ללא
- 17 הוכחת נזק בגין אמירה פוגענית. התובעת עותרת לקבלת הסכום המכסימלי וכן לחייב את הנתבעים
- 18 לפרסם התנצלות.
- 19
- 20 לא ראיתי לפסוק את הסכום המירבי, שכן יש לתת את הדעת, כי הפרסומים נאמרו בעידנא
- 21 דריחתא, עת הנתבעים התבקשו להגיב על המיוחס להם על ידי התובעת, ולא בכוונת זדון, הגם שאין
- 22 להקל ראש בחומרת האמירות, וכי נכון היה שהיו נמנעים מלעשות כן. עוד סבורני, ושוב מבלי
- 23 להמעיט בחומרתן של האמירות דגן, כי אלה אינן מצויות ברף העליון של "אמירות פוגעניות". בכל
- 24 אלה יש כדי להקטין את עוצמת הפגיעה, ובהכרח בשיעור הפיצוי שיש להשית על הנתבעים. טעם
- 25 נוסף הינו שכל האמירות היו בראיון אחד, כך שאין עסקינן במספר ראיונות שאחרת היה בהם כדי
- 26 להעצים את חומרתן, ולגרום לנזק חמור בהשוואה לנזק שנגרם מהפרסום החד פעמי שנעשה,
- 27 בכתבה אחת בלבד. מטעמים אלה, כמו גם חלופ הזמן לא ראיתי לנכון לחייב את הנתבעים בפרסום
- 28 התנצלות.
- 29
- 30 ביישום האמור על ההלכות הפסוקות בדבר השיעור של הפיצוי שיש לפסוק לנפגע, הגעתי לידי
- 31 מסקנה שיש לחייב את כל אחד מהנתבעים 1,2 ו-4 לפצות את התובעת בסך של 12,000 ₪, כך
- 32 שהפיצוי הכולל יעמוד על סך של 36,000 ₪, כערכו ליום מתן פסק הדין.
- 33
- 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1
2
3 **תמיכת קרן רבינוביץ** 18
4 הנתבעים טוענים כי התובעת פגעה בהם עת מנעה את קבלת התמיכה מקרן רבינוביץ בסך 50,000 ₪
5 ושעה שהודע לה על ידי מר גיורא עיני, מנכ"ל קרן רבינוביץ כי ממתינה לה המחאה על סכום זה,
6 לפקודתה. התובעת אינה מכחישה את העובדות דנן, וכאמור בסעיף 38 לתצהירה ובסעיף 8 לתצהיר
7 אבנרי. דא עקא, לעמדתה, נוכח ניתוק הקשרים בינה לבין הנתבעים, היא בחרה שלא לקחת את
8 המחאה, והואיל וההמחאה נרשמה על שמה, החליטה שלא לקבל אותה. לעמדתה, ככל שקרן
9 רבינוביץ החליטה לתמוך בסרט, מן הראוי שתעביר לנתבעים את התמיכה במישרין. בפועל, קרן
10 רבינוביץ לא העניקה את התמיכה להפקת הסרט, והסכום שהיה מיועד לכך, לא הגיע.
11 במחלוקת זו שבין הצדדים, הכפ נוטה לעמדת הנתבעים. התובעת לא פעלה בשמה בכל הנוגע לקבלת
12 התמיכה, בין מקרן רבינוביץ ובין ממוסדות אחרים, אלא בשם הפקת הסרט. משום כך, וכשליח חלה
13 עליה החובה לעשות הנדרש לצורך השליחות, וכקבוע בחוק השליחות, התשכ"ה-1965 (להלן: **"חוק**
14 **השליחות"**). לפיכך, שומה היה על התובעת לקבל את ההמחאה ולמסור אותה לידי הנתבעים.
15 אדגיש כי התובעת בעצמה ציינה כי הפנייה לקרן רבינוביץ לקבלת התמיכה, נעשתה על ידי פילמיינד
16 באמצעותה ועל דעת שיסל ופטקה וכאמור בסעיף 14 לתצהירה ונספחים 4 א' וב' לו.
17 לטעמי, אין כל רלוונטיות לעובדה שהתובעת הפסיקה את עבודתה בסרט, לבין התמיכה של קרן
18 רבינוביץ. התמיכה נועדה להפקת הסרט ולא לצורכי התובעת. הואיל ועשיית הסרט נמשכה, גם
19 אחרי הפסקת עבודתה של התובעת, והסרט אף יצא לאור, אזי המטרה לשמה התמיכה האמורה
20 נותרה על כנה, ולכן לא היה כל דופי באם התמיכה הייתה ניתנת, כמו שהוחלט על ידי קרן רבינוביץ.
21
22 לכל היותר, לו סברה התובעת שיש פגם בלקיחת ההמחאה מאחר שאינה מעורבת יותר בסרט, היה
23 עליה להודיע לקרן רבינוביץ על כך שפסקה עבודתה בסרט, הגם שהיה לה חלק לא מבוטל בתסריט,
24 וכי הסרט נמצא בשלבים סופיים, ולהודיע לקרן רבינוביץ כי היא מעבירה את ההמחאה למפיקי
25 הסרט. ייתכן כי אם בעקבות זאת, הייתה לקרן רבינוביץ הסתייגות מהעברת התמיכה לסרט, יתכן
26 ולא היה מקום לזקוף את אי העברת ההמחאה, לחובת התובעת.
27
28 הדעת נותנת כי היה ברור לתובעת שסירובה לקחת את ההמחאה, יערים קשיים על קבלת התמיכה,
29 וכמות שאירע בסופו של דבר.
30
31 המסקנה המתבקשת הינה שהתובעת בהתנהלותה זו, שללה מפטקה את קבלת התמיכה שהייתה
32 מגיע אליו, אם הייתה התובעת נוהגת אחרת.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 לכן, יש לראות בתובעת כמי שהפרה את חובתה כשולח, לפי חוק השליחות. משכך, ובהתאם לסעיף
2 9 לחוק השליחות, זכאים הנתבעים לתרופות נגד התובעת המוקנות לנפגע בגין הפרת חוזה. הפיצוי
3 המגיע לנתבעים בהקשר זה, הוא הסכום האמור, שאותו היו הנתבעים אמורים לקבל כתמיכה מקרן
4 רבינוביץ, וסכום זה יקווז מהמגיע מהם לתובעת וכקבוע בסעיף 13 לחוק השליחות.
5
6 הואיל ולא ניתן מועד מדויק באשר להודעת קרן רבינוביץ לתובעת על כך שהמחאה מוכנה, וכל
7 שהוצג הוא מכתב של הקרן בנושא מיום 27.11.07 (2/נ), יישא הסכום האמור ריבית והפרשי הצמדה
8 מאותו מועד.
9
10 הנתבעים צירפו שלא כדין לסיכומיהם, מספר מסמכים ובהם מכתבי פנייה משנת 2003, בדבר
11 רעיונות להפקת סרט לזיכרו של יב"י, שקדמו לפעילות התובעת, ועל מנת למזער את חלקה ביוזם
12 הפרויקט. למותר לחזור ולציין את ההלכה הפסוקה האוסרת צירוף ראיות לראשונה לסיכומים,
13 קל וחומר שלא הייתה מניעה בידי הנתבעים להגיש במסגרת שמיעת הראיות בתיק. משכך, שומה
14 עלי להתעלם מהם. מעבר לדרוש, אציין כי גם אם היו אלה מוגשים כדין, לא היה בהם כדי לשנות,
15 שכן אין רלוונטיות למי שהגה את רעיון הפרויקט, לצורך המחלוקות נשוא התובעה.
16
17 **מהימנות** 20
18 כל צד הרחיב באשר לחוסר המהימנות של עדי הצד השני, ובייחוד של בעלי הדין עצמם.
19
20 התרשמותי ככלל, היא שהתובעת נמצאה מהימנה, עדותה הייתה עקבית, תשובותיה היו
21 קוהרנטיות, וגם התיישבו עם השכל הישר, עם הראיות ושורת ההיגיון. התובעת אף דאגה לתעד
22 ולשמור מסמכים שונים. לא התעלמתי מטענות הנתבעים המייחסים לה חוסר מהימנות, כגון שלא
23 ייתכן שבמשך שלוש שנים עמלה ביצירת הסרט כנטען בסעיף 12 לתצהירה, שכן את עיקר העבודה
24 עשה באותה עת חזון, אך לא כך הוכח, שכן חזון בהמשך עדותו אישר את נכונות ההצעה לסרט
25 דוקומנטרי שהוכן בשיתוף עם התובעת. גם לא ראיתי ליתן משקל לטענות הנתבעים באשר למזעור
26 ניסיונה הקודם של התובעת בעשיית פיצ'רים עובר להתקשרות. די בכך שלא הייתה כל טרזניה של
27 מי מהנתבעים במהלך עבודתה של התובעת, על אופן העשייה, נהפוך הוא, נשמעו ונכתבו על ידם
28 ומטעמם, תשבחות על פעולתה, ובמיוחד על שיתוף הפעולה ההדוק יחד עם שיסל, כלשונו "היינו
29 צילי וגיליי", כדי שלא ליתן משקל לטענה, גם אם נכונה היא. הוסף לכך את האסמכתאות הנוספות
30 בדבר כישורי התובעת בתחום, כדי לשמוט את הקרקע תחת הטענה, ולאחר שנדחתה עדות העד הו
31 מטעם הנתבעים שניסה לקעקע את מהימנותה, ללא הצלחה.
32
33 לא התעלמתי מטענות הנתבעים לפיה לא הביאה התובעת ראיות שמצופה היה כי תביא, כגון עדות
34 רון אסולין, או העדר מסמך בדבר קריינות, שהיה אמור להימצא ברשותה. איני סבור כי בעל דין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 נדרש למסמך להוכחת כל אחת ואחת מטענותיו, בניגוד לטענת הנתבעים בהקשר זה בסעיף 35 ו-36
2 לסיכומיהם. הוצג לפניי מכלול ראיות, בכללן עדויות של אחרים מטעם התובעת, כמו גם שפע
3 אסמכתאות כתובות שחלקן פורט בפסק הדין והתומכות בגרסתה, וכן חוות דעת מומחה, שיש
4 במארג של כל אלה, כדי להרים את נטל ההוכחה הנדרש במשפט האזרחי.
5

6 לעומתה, מצאתי אצל הנתבעים סתירות וגם אי מתן תשובות ענייניות בניגוד למצופה. כך למשל,
7 התחמקות של פטקה מנטילת אחריות לפעולות שונות של בתו קרן, שניהלה את ההפקה ממשרדו.
8 בהקשר זה השבחים על עבודת התובעת כמות שהדבר בא לידי ביטוי מפורש במכתבים של קרן, בין
9 בחתימתה ובין שהוקלדו על ידה. כך, המכתב של פטקה עצמו לתובעת מיום 17.1.08 (ת/7), לאחר
10 סיום יחסי העבודה, שאין בו כל הסתייגות על התנהלות התובעת, בניגוד לנטען בדיעבד בתצהירי
11 הנתבעים. בדומה שיסל, אשר בנה תיזה בדבר העדר דמיון בין הורסיות של הסרט שהתובעת הייתה
12 מעורבת בהם, לבין הגרסה הסופית, עד שהוצג לו ת/10, ששומט את הקרקע תחת גרסתו, והוא נותר
13 ללא מענה ענייני.

14
15 גם באלה היה כדי לתמוך בקבלת התביעה.
16

21. שיהוי

17 הנתבעים טענו כי התובעת השתהתה בהגשת התביעה, והדבר גרם להם לנזק ראייתי, אך לא ראיתי
18 יסוד לטענה. מעבר לעובדה שאין לטענה עיגון בכתב ההגנה ותצהירי הנתבעים, ועלתה לראשונה
19 בסיכומים, אזי גם לגופו דינה להידחות. עם ההודעה על הקרנת הבכורה של הסרט ביום 26.12.08,
20 הודיעה התובעת על הסתייגויותיה, נשוא התובענה, והנתבעים ידעו על כך אפוא בזמן אמת. התובעת
21 שצפתה בסרט, ידעה לראשונה על העדר הקרדיט רק אז. ממועד זה התחילו המגעים בין הצדדים,
22 לרבות טענות התובעת ומו"מ להגיע לידי הסדר אשר לא צלחו. בעקבות הקרנה נוספת, בחודש מאי
23 2009, הוגשה התביעה, ובחלוף כשנה שאינו זמן בלתי סביר. בנסיבות אלה, אין לראות בהתנהלות
24 התובעת משום שיהוי ומכל מקום שיש בו כדי לגרום נזק ראייתי לנתבעים. זאת ועוד, הנתבעים לא
25 הצביעו על קושי ראייתי שנגרם להם כתוצאה מכך שהתובעת לא הגישה את התביעה קודם
26 להגשתה.
27

22. סוף דבר

28
29 דין התביעה להתקבל ברובה.
30
31 22.1 נקבע בזאת כי בין התובעת לבין הנתבעים הוסכם כי התובעת תשמש כתסריטאית של
32 הסרט "יב"י", וכי תמורת עבודתה ישלם לה פטקה שכר בהתאם לתעריף.
33 22.2 הוכח כי התובעת בצעה הלכה למעשה 80% מעבודת התסריט, בניגוד לטענת הנתבעים,
34 ומשכך היא זכאית לקרדיט של תסריטאית, במשותף עם שיסל וקרשן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

- 1 נדחית טענת הנתבעים לפיה עבודת הנתבעת אינה מוגנת כיצירה לפי דיני זכויות יוצרים. 22.3
- 2
- 3 נקבע כי הנתבעים הוציאו לשון הרע על התובעת באמירות לראיון באתר וואלה וכי עליהם 22.4
- 4 לפצות אותה בגין זאת.
- 5
- 6 לפיכך:
- 7 ניתן בזאת פסק דין הצהרתי לפיו התובעת הינה יוצרת משותפת של תסריט "יב"י", ביחד עם
- 8 שיסל וקרשן. משכך ניתן בזה צו המורה לנתבעים להוסיף את שמה של התובעת כתסריטאית, לצד
- 9 שמותיהם של שיסל וקרשן, כאשר שמה של התובעת כתסריטאית, יופיע ראשון, לפני שמותיהם של
- 10 שיסל וקרשן, זאת בכל פרסום של רשימת הקרדיטים של הסרט. בהתאם, ניתן בזאת צו מניעה
- 11 קבוע האוסר על הנתבעים ועל כל אחר, להפיץ ו/או להקרין את רשימת הקרדיטים של הסרט שלא
- 12 בהתאם לאמור.
- 13
- 14 אני מחייב את הנתבעים לשלם לתובעת את הסכומים הבאים:
- 15
- 16 על הנתבע פטקה לשלם לתובעת את השכר המוסכם בסך 33,564 ₪ בצירוף מעמ, ובצירוף 22.5
- 17 ריבית והפרשי הצמדה כדין מיום 8.5.07 ועד ליום התשלום המלא בפועל.
- 18
- 19 על הנתבעים שיסל, פטקה והעמותה לשלם לתובעת פיצוי בגין הפרת זכויותיה בסך של 22.6
- 20 75,000 ₪. חיוב זה מושת סולידרית, על נתבעים אלה יחד ולחוד. סכום זה יישא רבית
- 21 והפרשי הצמדה כדין מיום פסק הדין ועד ליום התשלום המלא בפועל.
- 22
- 23 על כל אחד משלושת הנתבעים: שיסל, פטקה ורוזנבלוט, לשלם לתובעת את הסך של 12,000
- 24 ₪, כפיצוי בגין לשון הרע שהוציא עליה כל אחד מהם (סך הכל 36,000 ₪). סכום זה ישא
- 25 ריבית והפרשי צמדה כדין מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.
- 26
- 27 מהסכומים המגיעים לתובעת מהנתבע פטקה, יופחת הסך 50,000 ₪, שהינו סכום התמיכה שניתן
- 28 היה לקבל מקרן רבינוביץ, אלמלא התובעת היתה מקבלת את השיק שהוכן בעניין. לסכום זה יש
- 29 להוסיף ריבית והפרשי הצמדה כדין מיום 27.11.07.
- 30
- 31 על שיסל, פטקה והעמותה מושת לשלם לתובעת שכר טרחת עו"ד בסך 60,000 ₪, ועל הנתבע 4
- 32 מושת לשלם לתובעת שכר טרחת עו"ד בסך 15,000 ₪. סכומים אלה יישאו ריבית והפרשי הצמדה
- 33 כדין מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום המלא בפועל.
- 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-11-3398 פרידמן נ' שיסל ואח'

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין

1 בנוסף יישאו הנתבעים, 1-3 בהוצאות התובעת כדלקמן :

2

3 אגרת בית המשפט בסך 8,876 ₪, תשלום לזיו קרשן עבור העתקת חומרי הגלם בסך של 9,737 ₪,

4 תשלום עבור תמלול הסרט וגרסת הראפ קאט בסך של 1,505 ₪, תשלום עבור הקלטת הסרט

5 בסינימטק במאי 2008 בסך 1,400 ₪, תשלום עבור הכנת חו"ד המומחה מוסקוביץ בסך 7,500 ₪,

6 העברת הקלטות באולפנים בסך 1,485 ₪. לא ראיתי לחייב את הנתבעים בגין הוצאות נוספות

7

בהעדר אסמכתאות.

8

9 ניתן היום, כ"ד ניסן, תשע"ב, 16 אפריל, 2012, בהעדר הצדדים.

10

11 המוכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים בדואר רשום.

12

13

14

איתן אורנשטיין, שופט

15

16

17

18

19

20